

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 07-2022

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH**

**THÁNG 07-2022
PM. CAO HUY HOÀNG**

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 07-2022

HƯỚNG TỚI MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thấp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến
PM. Cao Huy Hoàng
30-06-2022

01/7 THỨ SÁU TUẦN 13 TN

Am 8,4-6.9-12; Mt 9,9-13.

CÁI BƯỚC XUỐNG CỦA NGƯỜI KHIÊM NHƯỢNG

“Người lành mạnh không cần đến thầy thuốc: Ta muốn lòng nhân từ, chứ không phải là hy lễ”.

Đang làm nhiệm vụ tại bàn thu thuế, nghe Chúa Giê-su gọi: “Hãy theo Ta”, Matthêu đã đứng dậy đi theo Người. Ông mời Người đến nhà dùng bữa với ông, có cả đồng nghiệp thu thuế và những người bị xem là tội lỗi. Nhiều người Pharisêu bất bình phản đối, vì cho rằng Đấng Thánh không được phép giao du với phường tội lỗi. Nhưng Chúa Giê-su cho họ biết: “Ta không đến để kêu gọi người công chính, nhưng kêu gọi người tội lỗi”.

Bước xuống, luôn là bước tỏ bày lòng khiêm hạ và tình yêu vô cùng của Đấng Chí Thánh ở trên cao. Bước xuống, luôn là bước chuẩn mực cho những ai tin yêu Chúa Ki-tô và muốn đi theo Người. Những ai nói “tôi tin Chúa Ki-tô, tôi yêu mến Chúa Ki-tô” mà không dám xuống bước, ấy là những người chưa thực tin, chưa thực yêu. Thảo nào, Chúa Giê-su nói: “Hãy học cùng ta vì ta hiền lành và khiêm nhượng trong lòng”. Có khiêm nhượng mới dám bước xuống tỏ bày tình yêu thương!

Trong gia đình, chồng muốn làm quyền với vợ, vợ muốn lấn lướt chồng, không ai chịu thua ai, không ai khiêm nhượng bước xuống, thì làm gì có chuyện thấu hiểu nhau, hy sinh cho nhau, làm gì có êm đềm hạnh phúc? Trong đời sống cộng đoàn, ai cũng sợ người khác tài giỏi hơn mình, nên cứ muốn đè bẹp nhau thì làm sao xây dựng tình hiệp nhất? Nếu cứ như những người Pharisêu kia, không muốn bỏ cái lâu đài “tôi” của mình đi, thì làm gì có chuyện bước ra, bước đi, bước đến, bước xuống để mà gặp gỡ, lắng nghe, thì lấy gì mà phân định, cứu rỗi!

Biết bao người khôn cùng, tội lỗi, đang mong cái xuống bước thật hiền lành, thật khiêm nhượng của chúng ta.

Lạy Chúa, xin ban cho các gia đình ơn hiền lành khiêm nhượng, để thấu hiểu, hy sinh và yêu nhau chân tình. Amen.

02/7 THỨ BẢY TUẦN 13 TN

Am 9,11-15; Mt 9,14-17.

“ANH EM HÃY VUI LUÔN TRONG CHÚA”

“Làm sao các phù rể có thể buồn rầu khi tân lang còn đang ở với họ”.

Những người hay buồn phiền, chán nản, đau khổ, thất vọng thì tự họ cho biết: họ chưa thực tin Chúa Ki-tô và sống Tin Mừng. Một linh mục buồn, là linh mục chưa sống được niềm vui của người chịu chết vì yêu với Chúa Ki-tô. Một nữ tu buồn là nữ tu chưa cảm nếm được niềm vui khó nghèo vâng phục khiết tịnh của đời thánh hiến. Người sống đời hôn nhân hay buồn, là người chưa sống niềm vui nhờ ân sủng bí tích hôn phối và là tín hiệu xấu cho hạnh phúc gia đình. Một giáo dân buồn là giáo dân chưa đủ lòng tin vào Thiên Chúa trong Đức Ki-tô.

Buồn là dấu chỉ cho biết chúng ta đang tách rời Chúa Giê-su, đang thiếu sự kết hiệp mật thiết với Người. Buồn còn là tín hiệu cho biết chúng ta đang nặng lòng với danh lợi đục trần gian, với những thứ chóng vánh không mang lại cho chúng ta bình an, hạnh phúc. Buồn là cái bẫy đáng sợ của ma quỷ làm cho chúng ta từ giảm đến mất lòng tin vào Thiên Chúa trong Chúa Giê-su.

Đã tin vào Chúa Ki-tô và sống Tin Mừng của Người, thì tâm hồn cứ hãy thanh thoát, tín thác, bình an và sống vui với Chúa Giê-su với Lời Người, sống vui với nhau và với mọi người.

Chúa Giê-su luôn hiện diện trong ta, trong gia đình, trong cộng đoàn, trong những người “yêu mến Người, yêu mến nhau, và hiệp nhau vì danh Người”. Chúa Giê-su là Rượu Mới phải đựng trong bầu da mới, trong thân xác phục sinh của mỗi người, thân xác tinh tuyền không vương nổi khát khao phàm tục.

Thế thì: “Nỗi buồn thánh” phải là nỗi buồn nhận ra chúng ta đang lạc mất Chúa Giê-su trong đời. Hãy mau tìm lại nguồn vui khi đặt cả vận mệnh đời mình trong tay Người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn vui sống bình an hạnh phúc, nhờ tin vào Chúa Giê-su và sống Lời Người. Amen.

03/7 CHÚA NHẬT 14 THƯỜNG NIÊN.

Is 66,10-14c; Gl 6,14-18; Lc 10,1-12.17-20 (hoặc Lc 10,1-9).

CON CÁI CỦA SỰ BÌNH AN

“Sự bằng yên của các con sẽ đến trên người ấy”.

“Ham sống bất chính” là bản chất vốn dĩ của loài người chúng ta, những con người đã được “hoài thai trong tội”.

Nhờ Máu cứu chuộc của Chúa Ki-tô, mỗi tín hữu đã được thanh tẩy tội nguyên tổ, nhưng cái bản chất vốn dĩ ấy vẫn luôn tàng ẩn, và lôi kéo con người thêm khát những điều bất chính, làm cho lòng người luôn bất an, cuộc sống luôn bất hạnh!

Chúa Giê-su sai các môn đệ từng hai người một, ra đi loan Tin Mừng bình an cho con người. Người nói: “Con cái của sự bình an sẽ nhận được bình an”. Có thể hiểu: Con cái của sự bình an là những người luôn khát khao sống đức công chính, sẽ đón nhận Lời Chúa và được vui sống bình an. Còn những ai ham sống mê muội, bất chính, không đón nhận Lời Chúa Ki-tô, thì sẽ luôn bất an, bất hạnh, không chỉ đời này, mà đời sau nữa!

Quả thực, nếu người trần gian cũng đã ngộ ra rằng: “Tìm đâu cho được sự bình yên? Có phải giàu sang có phải tiền, danh vọng chức quyền và lạc thú, làm cho cuộc sống hoá thân tiên?”.

Thì hướng gì chúng ta, những Ki-tô hữu, không lẽ không nhận ra những thứ phù vân ấy sao, mà cứ để nặng lòng với danh lợi dục trần gian, rồi cứ sống trong nỗi bất an, bất hạnh.

Chúa Giê-su nói: “Nếu ai yêu mến Thầy, thì sẽ giữ lời Thầy, và Cha Thầy sẽ yêu mến người ấy, và Chúng Ta sẽ đến và ở trong người ấy”. “Chúng Ta”, chính là Ba Ngôi Thiên Chúa

Ước gì các gia đình luôn khát khao sống công chính, luôn đón nhận Lời Chúa Giê-su và sống Lời Chúa Giê-su dạy, để mái nhà của mình trở nên mái ấm, và nên nơi cư ngụ cho Ba Ngôi Thiên Chúa ngự trị. Còn hạnh phúc, còn vinh dự, còn niềm vui nào hơn? “Ba Ngôi Thiên Chúa sẽ đến và ở trong nhà ấy!”

Lạy Chúa, xin cho các gia đình đón nhận Lời Chúa Giê-su và sống Lời Chúa dạy, để nên công chính và được bình an. Amen.

03/7 LỄ THÁNH TO-MA TÔNG ĐỒ

Ep 2, 19-22; Ga 20, 24-29

CHÚA GIÊ-SU, LÀ THIÊN CHÚA CỦA CON

“Lạy Chúa con, lạy Thiên Chúa của con!”

Thánh To-ma Tông Đồ, từ chỗ không tin Chúa Giê-su Phục Sinh vì không được nhìn thấy lỗ đinh và vết đòng, đến chỗ, không những tin Người Phục Sinh, mà còn tuyên xưng Chúa Phục Sinh là Thiên Chúa, và là Thiên Chúa của chính mình.

Đây đúng là một hồng ân rất đặc biệt cho Thánh To-ma. Hồng ân không phải dành cho người cứng lòng tin, nhưng là hồng ân dành cho người chân chất, có lòng khao khát được nhìn thấy đích thực một Con Người Phục Sinh. Bởi, nếu người Do Thái tin vào Chúa là “Thiên Chúa của Abraham, Thiên Chúa của Isaac và Thiên Chúa của Giacóp”, thì hôm nay, To-ma tuyên xưng: “Lạy Chúa con, lạy Thiên Chúa của con”. Chúa Giê-su không chỉ là Thầy, là Chúa của Thánh To-ma, mà Chúa Giê-su còn là Thiên Chúa của chính Thánh To-ma nữa.

Một xác tín đầy huyền nhiệm như thế, không thể bởi tự miệng lưỡi của Thánh To-ma, nhưng bởi tác động của Chúa Thánh Thần, trong ý hướng mạc khải của Thiên Chúa cho chúng ta.

Vì thế, lời tuyên tín của To-ma mời gọi chúng ta cũng hãy cảm nghiệm niềm vui vô biên, để có thể thân thưa với Chúa Giê-su chịu đóng đinh, Chúa Giê-su phục sinh rằng: “Lạy Chúa là Chúa của con, Chúa là Thiên Chúa của con, Chúa cứu độ con”.

Ước gì, mỗi người, mỗi nhà, sẽ ngộ ra: chỉ khi nào chúng ta chịu đóng đinh, chịu mang trong mình những dấu tích tình yêu, chúng ta mới nên giống Chúa Giê-su và được ơn cứu độ.

Vợ chồng có thể nhận ra hiện thân của Chúa Ki-tô nơi nhau, khi nhìn thấy những lỗ đinh, những vết đòng trên thân người tàn tạ của nhau, qua đời sống hôn nhân gia đình. Con cái có thể nhận ra hiện thân Chúa Ki-tô chịu đóng đinh trong nhà mình!

Lạy Chúa Giê-su, là Chúa, và là Thiên Chúa của mỗi người mỗi nhà, xin cho các gia đình sống yêu như Chúa đã yêu. Amen.

04/7 THỨ HAI TUẦN 14 TN

Hs 2,16.17b-18.21-22; Mt 9,18-26.

ĐẶT CẢ VẬN MỆNH ĐỜI MÌNH TRONG TAY CHÚA

“Con gái tôi mới chết, nhưng xin Ngài đến, nó sẽ sống lại”.

Tin Mừng kể chuyện một vị kỳ mục kia đến “lạy Chúa Giê-su mà thưa rằng: “Lạy Ngài, con gái tôi vừa mới chết, nhưng xin Ngài đến đặt tay trên nó, thì nó sẽ sống lại”. Và đang khi Người đến nhà kỳ mục, thì một bà băng huyết cố tình chạm gấu áo người vì tin sẽ được khỏi bệnh”, và bà đã khỏi bệnh.

Thời bấy giờ, Chúa Giê-su đang làm người bình thường, đi giữa cuộc đời thường, với mọi con người tầm thường. Và vì thế, tin Chúa Giê-su, Đấng có quyền và có lòng xót thương, luôn là chuyện không dễ dàng chút nào. Đến nay, Chúa Giê-su đã về trời, thì việc chúng ta tin vào Thánh Giá, Thánh Thể, Lời Tin Mừng, càng khó hơn. Bởi, con người vốn luôn tự mãn về khả năng của mình, một loại tự mãn ảo giác của loài thụ tạo hèn mọn, kém cỏi, mỏng dòn yếu đuối và có cả ngu muội!

Nhờ hồng ân lớn lao của Chúa Thánh Thần, chúng ta tin vào Chúa Giê-su, và được Người thanh tẩy trong Máu cứu chuộc của Người. Vì thế, ước gì các gia đình tiếp tục sống dưới ánh sáng soi dẫn của Chúa Thánh Thần, để chúng ta không tách rời Người, để không nặng lòng với thế gian, không cậy dựa vào thế gian, nhưng luôn khiêm tôn tìm đến và nương cậy vào Chúa Giê-su. Người sẽ chữa lành bao khổ đau, bao thương tích.

Đức tin của vị kỳ mục kia, đức tin của bà bệnh, là mẫu gương đáng quý cho chúng ta. Biết bao gia đình đang đau khổ vì túng thiếu, nợ nần, bất hạnh, vì bệnh phần xác, bệnh phần hồn. Hãy cầu xin Chúa Thánh Thần cho chúng ta lòng tin tuyệt đối vào Chúa Giê-su, và đặt cả vận mệnh đời mình trong tay Người. Người sẽ phục hồi cho chúng ta sự sống mới.

Lạy Chúa Giê-su, xin Lời Chúa cứu chữa các gia đình, để các gia đình bình an vui sống trong tình Chúa yêu, và làm chứng cho mọi người rằng: Chúa Giê-su là Đấng Cứu Độ. Amen.

05/7 THỨ BA TUẦN 14 TN

Hs 8,4-7.11-13; Mt 9,32-38.

ĐÃ CHÍN RỘ NHỮNG KHÁT VỌNG VÔ BIÊN

“Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt thì ít”.

Con người luôn có khát vọng vô biên. Vô biên, bởi vì, không có điều chi, chẳng có thứ gì, cũng không có nơi nào, cũng không có ai có thể mang lại cho con người hạnh phúc đích thực và bền vững ở trần gian này! Bây giờ, chính trong hoàn cảnh bi đát của thân phận con người, mà Chúa Thánh Thần đã ươm trong lòng con người hạt mầm công chính để được hạnh phúc. Và khi nỗi khát khao dâng đầy lên như hạt hạt lúa chín vàng, Chúa Giê-su muốn mỗi chúng ta hãy gặt về cho Thiên Chúa, để tất cả đều được hưởng hạnh phúc vững bền trong Nước của Thiên Chúa.

Có biết bao người chung quanh chúng ta, mà chúng ta gọi họ là người “lương”. Từ “lương dân” trong nhà đạo chúng ta có vẻ đã có cùng tuổi với quốc ngữ, với công cuộc truyền giáo tại quê hương này. Và hơn nữa, cho thấy ý hướng tốt lành của cha ông chúng ta khi dùng từ “lương dân” cho những người chưa gia nhập đạo thánh Chúa. Bởi, “lương” có nghĩa là lương thiện, là tốt lành. Từ “lương” không giờ mang nghĩa xấu.

Có biết bao người vẫn sống lương thiện, tốt lành, có khát vọng vô biên, nhưng chưa tìm được nơi đặt vận mệnh đời mình. Lời Chúa mời gọi chúng ta hãy đến với họ để mời gọi họ đến với Thiên Chúa, đến với Chúa Giê-su. Thời nay, cần những người thợ gặt chăm chỉ, và cả những người mót lúa kiên trì, là những người sống đời yêu thương an vui hạnh phúc, để làm chứng rằng: hạnh phúc vô biên chỉ có ở nơi Thiên Chúa.

Lời Chúa mời gọi các gia đình hãy sống tốt lành lương thiện, sống công chính giữa những bất chính, sống khiêm nhượng yêu thương hoà thuận giữa những kiêu căng ganh tỵ hơn thua, và sống an vui với Tin Mừng giữa thế gian đang buồn bã.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Chúa nhiều, yêu thương nhau nhiều, và yêu thương hết thảy mọi người. Amen.

06/7 THỨ TƯ TUẦN 14 TN

Hs 10,1-3.7-8.12; Mt 10,1-7.

CON CHIÊN LẠC, KHÔNG Ở ĐÂU XA

“Các con hãy đến cùng chiên lạc nhà Israel”.

Chúa Giê-su chọn 12 tông đồ, và nói với các ông “Các con hãy đến cùng chiên lạc nhà Israel”.

Nhà Israel là dân riêng của Thiên Chúa, được Thiên Chúa yêu thương chăm sóc, và tỏ bày lòng thương yêu ấy qua việc giải thoát họ khỏi ách nô lệ ở Ai cập. Người đưa họ vượt qua biển đỏ giữa đôi bờ sóng dựng đứng cho lòng biển ráo khô, và dẫn dân về đất hứa, nơi chảy đầy sữa và mật ong bỏ dư thừa.

Thế nhưng, có nhiều người Do Thái đang lãng quên ơn Chúa, lại còn không muốn tin vào Chúa Giê-su là Con Thiên Chúa. Họ như những con chiên lạc, lạc niềm tin khi đặt lòng mình vào bày tay phù vân hư ảo, càng lúc càng xa Thiên Chúa là đích đến, xa bến đỗ là sự sống đời đời trong Nước Thiên Chúa.

Cũng thế, con chiên lạc trong chúng ta hôm nay, là những người đã được hồng phúc tái sinh trong nước Rửa tội, nhờ Máu Chúa Ki-tô, thế mà, còn để lòng nặng mùi đời kiêu căng ích kỷ, ganh tỵ, nặng mùi đời tham lam danh lợi dục trần gian, nặng mùi đời vô ơn bất nghĩa với Thiên Chúa. Chúa muốn mỗi chúng ta hãy theo bước các tông đồ, là hãy sống Tin Mừng Chúa Giê-su trong an bình hạnh phúc, để qua cuộc sống ấy, mời gọi những ai lạc đường, mau trở về tìm kiếm Thiên Chúa là cùng đích, là ơn cứu độ, là hạnh phúc hôm nay, mai sau và vĩnh cửu.

Con chiên lạc không ở đâu xa, ở ngay trong nhà chúng ta. Vợ chồng đang sống với nhau trong nhà, nhưng lòng trí của cả hai cùng đang đi lạc. Con cái cũng theo đó, mà lạc đường lạc nẻo phía phố phù hoa, yêu bạc tiền, yêu công danh sự nghiệp hơn là yêu mến Chúa, yêu mến cha mẹ, yêu mến nhau, yêu mọi người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết giúp nhau tìm về với Chúa, tìm về đời sống công chính theo Tin Mừng, để qua đời sống công chính ấy, họ chu toàn sứ vụ tông đồ giáo dân. Amen.

07/7 THỨ NĂM TUẦN 14 TN
Hs 11,1b.3-4.8c-9; Mt 10,7-15.

QUÀ TẶNG VÀ TẶNG QUÀ

“Đã lãnh nhận nhưng không, hãy cho đi nhưng không”.

Đức tin là quà tặng quý giá đến vô giá. Không phải có tiền tỷ là mua được đức tin. Cũng chẳng phải có học thức uyên nguyên, tài trí khôn cùng mà chạm tới được đức tin, mà chạm tới được mầu nhiệm Thiên Chúa. Bởi đức tin không phải là sản phẩm của lý trí, nhưng là một quà tặng của Chúa Thánh Thần.

Bấy giờ, đức tin dạy ta khiêm tốn xác tín rằng “Tôi tin vào Thiên Chúa là nhờ bởi ân sủng Chúa”, thì tôi cũng hẳn sẽ cảm nghiệm điều này là: “Từ sự hiện hữu và vận mạng đời tôi, là thân xác linh hồn tôi, là những gì tôi nắm trong tay tôi, đều không phải của tôi, tự tôi, nhưng là của Chúa ban cho”.

Lời Chúa nói: “Các con đã lãnh nhận nhưng không, thì hãy cho nhưng không”. Có thể người trẻ hôm nay khó hiểu hai từ “nhưng không”, bởi “nhưng không” là từ cổ trong văn chương nhà đạo, có thể hiểu là “không cần điều kiện gì”.

Nghĩ xem, trong lúc chúng ta khốn khó, nếu có ai đó mà chúng ta chưa hề quen biết, bỗng dung đến nhà, và mang tặng một món tiền, một sổ hồng nhà đất, hay chỉ cần là một lẵng hoa...có lẽ chúng ta sẽ ngỡ ngàng và biết ơn họ đến chừng nào.

Vậy, trong “thân phận con người luôn là bi đát vì ắt tử”, Thiên Chúa vô hình đã ban tặng cho chúng ta Đức Tin vào Người, trong Chúa Giê-su, để được bình an hạnh phúc và nhất là để được sự sống đời đời, thì chúng ta không chút quý chuộng được sao? Ước gì những ai đã từng mang thai con mình, cảm nghiệm được điều quý giá, đây là quà tặng của Thiên Chúa, chứ không phải bởi chuyện tự nhiên theo nghĩ suy của loài khỉ đột!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra “tất cả là quà tặng” của Chúa, và họ cũng nối tiếp chương trình “tặng quà” đức tin, đức cậy, đức mến cho mọi người, để tất cả được hạnh phúc, bình an, nhờ biết đón nhận quà tặng để tặng quà, để cho đi. Amen.

08/7 THỨ SÁU TUẦN 14 TN

Hs 14,2-10; Mt 10,16-23.

BIẾN CUỘC GẶP GỠ THÀNH DẤU ÁN TÌNH YÊU

“Không phải chính các con nói, nhưng là Thánh Thần của Cha các con”.

Bất kỳ cuộc gặp gỡ nào, người với người, người với muôn loài thọ tạo, người với các biến cố, cũng đều bởi Chúa Thánh Thần, và luôn có Chúa Thánh Thần hướng dẫn, để cuộc gặp gỡ ấy nên tuyệt hảo. Bởi thế, Chúa Giê-su muốn chúng ta hãy cộng tác với Chúa Thánh Thần bằng cách tín thác, và cầu xin Người hướng cuộc gặp gỡ ấy nên xinh đẹp, nên tốt lành, thánh thiện.

Gặp một người quen hay lạ, dễ thương hay khó tính, giàu hay nghèo, ơn hay oán, xin hãy nhận ra sự hiện diện của Chúa Thánh Thần, và cầu xin Người cho chúng ta “biết việc phải làm” là làm sao cho cuộc gặp gỡ ấy để lại trong lòng người dấu ấn kỳ diệu của tình yêu Chúa, của tình thân ái, cảm thông, thấu hiểu.

Gặp cảnh xinh đẹp hay hoang sơ, gặp một cánh hoa chăm tròng rục rở hay một đoá đại ven đường nhàu nhoè nhạt, gặp chuyện buồn chuyện vui, thì ý Chúa vẫn mong chúng ta nhớ đến Chúa Thánh Thần, để sống tâm tình ngợi khen, cảm tạ!

Người sống Tin Mừng là người đi đâu cũng vui mừng, gặp ai cũng mừng vui, gặp chuyện gì cũng rộn lên trong lòng tình Chúa yêu và lời chúc tụng tạ ơn Thiên Chúa.

Xin đừng biến bất kỳ cuộc gặp gỡ nào thành nỗi đau cho ta, cho người, nhưng hãy để lại nơi đối tượng gặp gỡ một dấu ấn tình yêu tuyệt vời của Thiên Chúa. Ngay những người bắt bớ, giam tù, thi hành án đối với cha ông chúng ta, họ cũng cảm được lòng tin cậy mến của cha ông cách lạ lùng, cách riêng, người cai tù của Đấng Đáng Kính Hồng Y Phanxico Nguyễn Văn Thuận.

“Mỗi vị khách là một hồng ân”. “Bất kỳ cuộc gặp gỡ nào cũng là cơ hội nên thánh cho ta và cho người”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sống vui mừng bình an, nhờ tin tưởng luôn có Chúa Thánh Thần sáng soi, hướng dẫn. Amen.

09/7 THỨ BẢY TUẦN 14 TN

Is 6,1-8; Mt 10,24-33.

THÂN XÁC ẤT TỬ, LINH HỒN BẤT TỬ

“Các con đừng sợ những kẻ giết được thân xác”.

Thân xác là quà tặng quý giá Chúa ban cho chúng ta. Và hẳn nhiên là, chúng ta có bổn phận phải chăm sóc thân xác chúng ta cho xinh đẹp, và cuộc sống tốt lành, công chính. Nhưng, hôm nay Chúa Giê-su lại nói: “Các con đừng sợ kẻ giết được thân xác, nhưng không thể giết được linh hồn. Các con hãy sợ Đấng có thể ném cả xác lẫn hồn xuống địa ngục”.

Thế là, Chúa Giê-su cho chúng ta biết: con người chúng ta không chỉ là thân xác, không chỉ có thân xác, mà còn có linh hồn nữa. Thân xác hữu hình xinh đẹp thì ất tử, mà linh hồn vô hình thì bất tử. Linh hồn vẫn sống trong thân xác chúng ta. Vì thế, Chúa Giê-su muốn chúng ta quý chuộng, chăm sóc giữ gìn sao cho căn nhà linh hồn mình tinh tuyền xứng đáng là đền thờ cho Thiên Chúa Ba Ngôi ngự trị, hôm nay và vĩnh cửu!

Chúng ta vẫn yêu quý thân xác mình, nhưng được mấy ai ngờ ra sự hiện hữu của đời mình là công trình kỳ diệu của Thiên Chúa, để mà ca tụng tạ ơn Chúa. Và còn kỳ diệu hơn nữa, thân xác này ất tử do tội nguyên, nhưng, nhờ công nghiệp cứu chuộc của Chúa Giê-su, thân xác này sẽ sống lại. Vì thế, việc phải hy sinh, phải tàn tạ, phải chết đi vì yêu Chúa, yêu nhau, yêu gia đình, yêu người, là bảo đảm cho chúng ta sự sống đời đời.

Ước gì mỗi người biết quý chuộng thân xác mình. Quý chuộng không có nghĩa là giữ cho nó mạnh khoẻ an nhàn xinh đẹp bằng thuốc, bằng kem, bằng mỹ phẩm, nhưng quý chuộng thân xác là dám hy sinh, dám xả thân cho chính nghĩa, cho chân lý, và nhất là dám chết vì lẽ công chính, dám chết vì yêu Chúa yêu người, để làm chứng cho sự sống lại đời sau trong Chúa. Không sợ chết, nhưng dám chết vì yêu, đó là ý Chúa muốn.

Lạy Chúa xin cho các gia đình dám hy sinh, tàn tạ, hao mòn và chết đi vì yêu Chúa, yêu nhau, và yêu người. Amen.

10/7 CHÚA NHẬT 15 THƯỜNG NIÊN.

Đnl 30,10-14; Cl 1,15-20; Lc 10,25-37.

KHÔNG CẦN BIẾT EM LÀ AI, TÔI YÊU EM

“Ai là anh em của tôi?”

Chúa Giê-su đã cứu mỗi chúng ta khỏi chết muôn đời. Chúa dạy chúng ta hãy cứu người, để đền ơn Người đã cứu mạng. Hãy noi gương thương xót của người ngoại giáo Samaritano nhân hậu kia: “không cần biết em là ai, chỉ cần nhìn thấy em tai nạn, thì xuống ngựa, xuống lòng, xuống tay tận tình giúp đỡ ngay! Đừng thấy người hoạn nạn, mà cầu an, vô cảm, bỏ đi.

Hắn là, mỗi Ki-tô hữu đã thấu hiểu: “Ai là anh em tôi, để tôi tỏ lòng xót thương nhân hậu”. Và cứ theo chuẩn mực ấy, thì nếu chúng ta chỉ yêu thương, bè bạn với người giàu có, đại gia, khoẻ mạnh, mà quên những người nghèo hèn khốn khổ quanh ta, thì chúng ta cũng là những người đạo đức giả, vô cảm, bỏ đi.

Ông Tư kê, năm 1991, đưa con thứ ba của ông 7 tuổi, bị sốt xuất huyết nặng. Bảy giờ, phương tiện rất khó khăn. Ông nhờ được một người có chiếc xe máy 67, chở con ông, ông và một cô y sĩ nữa đến Bệnh viện tỉnh. Giữa đường, chiếc 67 nổ lốp. Đang lúc ông lo lắng, thì bất ngờ, có một chiếc 67 khác y chang, chạy đến, và hỏi thúc ông bồng con lên xe. Thế là con ông kịp cấp cứu. Sau hai ngày hôn mê, cháu đã tỉnh và tuần sau đã khoẻ. Cậu con trai ấy, nay đã 38 tuổi rồi, và chuyện đến nay đã 31 năm. Cũng là 31 năm ông Tư tìm không ra người chạy chiếc xe máy 67 thứ hai - người không cần biết ông là ai năm ấy. Vì thế, ông Tư tâm niệm “tôi yêu bệnh nhân ung thư, ngặt nghèo, yêu ai mổ tim, tai nạn, cấp cứu...”. Ông nguyện và ông đã làm “người chạy chiếc xe 67” năm nào, suốt từ đó đến nay!

Ước gì, các gia đình xót thương hết thầy mọi người và nhất là luôn ý thức đỉnh cao rằng: “Không cần biết em là ai, tôi yêu em”. Hoặc “Người đau khổ nhất là người tôi yêu thương nhất”.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình có lòng thương xót và thực hành lòng thương xót, để đáp đền lòng Chúa xót thương. Amen.

11/7 THỨ HAI TUẦN 15 TN

Is 1,10-17; Mt 10,34-11,1.

CUỘC CHIẾN TRIỀN MIÊN VÌ HẠNH PHÚC THẬT

“Thầy không đến để đem hòa bình, nhưng đem gươm giáo”.

Mỗi ngày là một niềm vui, trên dòng đời đầy đau khổ. Mỗi ngày là một hạnh phúc, vượt lên trên nhưng bất hạnh ê chề. Mỗi ngày, có thêm một chút vốn liếng hy sinh vì yêu, để tích lũy vào kho thiêng vĩnh cửu. Cuộc sống trần gian của mỗi người luôn là một trận chiến, chiến đấu cho chính nghĩa, cho niềm vui, cho hạnh phúc, cho cuộc sống mai hậu vĩnh cửu, vững bền.

Quả thực, không có niềm vui đâu đâu tự nhiên đến. Chẳng có hạnh phúc như sung bông rụng rụng. Cũng chẳng có gì để tích lũy được lâu bền, bởi cái gì cũng mỗi một, tan tành, hư nát!

Chính Lời Chúa Giê-su đặt mỗi chúng ta vào vị trí của người chiến sĩ trong trận chiến giữa thiện và ác, giữa thật và giả, giữa công chính và bất chính. Và chúng ta phải chiến thắng.

Chúa không dạy chúng ta ghét bỏ anh chị em mình, nhưng dạy chúng ta phải ghét bỏ những điều xấu xa hư đốn bất chính trong ta, và trong cả những người thân của ta. Vậy, phải giúp nhau cùng chiến đấu và chiến thắng. Bây giờ, chúng ta sẽ không được phép chất chứa trong lòng những mùi đời xấu xa, hư thối, nhưng phải quyết tâm loại trừ nó ra, để lòng mình ngào ngạt hương thơm các nhân đức cao vời. Bây giờ chúng ta phải quyết tâm loại trừ ra khỏi lòng mình cái “tôi” kiêu căng, ích kỷ ngạo mạn, cái tôi ganh tỵ, hơn thua, để đong vào cho đầy cái “chúng ta” khiêm nhường, yêu thương, hài hoà, hiệp nhất. Không phải là một cuộc chiến cam go và triền miên đầy sao!?

Ước gì các gia đình nhắc nhớ nhau, một ngày còn sống trên trần gian, là một ngày phải sống mật thiết với Chúa, với Lời Chúa Giê-su, để chúng ta có đủ sức mà chiến đấu và chiến thắng, và được sống niềm vui chân chính, hạnh phúc tinh tuyền.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình giúp nhau từ bỏ những bất chính, và xây dựng sự bình an nhờ sống công chính. Amen.

12/7 THỨ BA TUẦN 15 TN

Is 7,1-9; Mt 11,20-24.

NGÀY ẤY ĐÂU RỒI, CHO TÔI TÌM LẠI

“Trong ngày phán xét, Tyro và Sidon sẽ được xét xử khoan dung hơn các người”.

Ngày xưa, khi còn ở giáo xứ nhà quê của chúng ta, các gia đình vẫn sốt sáng đọc kinh sáng tối. Giờ kinh sáng có phút dâng ngày, dâng công việc và mọi sự cho Chúa. Giờ kinh tối, có phút tĩnh lặng để xét mình xem một ngày qua đã phạm lỗi, phạm tội gì “trong tư tưởng, lời nói, việc làm”, để mà sám hối, xin Chúa thứ tha và quyết tâm sửa đổi. Sau đó là xin được giấc ngủ ngon.

Bây giờ, có vẻ không còn xứ nhà quê nữa. Chỗ nào cũng văn minh lên như thành phố cả rồi! Kinh tế, vật chất, điện đèn, phương tiện, công nghệ thông tin, và nhất là quá nhiều thú tiêu khiển. Các anh chị trung niên thì lai rai bia rượu, karaoke tại chỗ. Các bé thiếu nhi thì ăn vặt, trà sữa, linh tinh. Nhiều gia đình không tổ chức được buổi đọc kinh tối, thì hướng chỉ là nói đến chương trình đọc kinh, với giờ dâng ngày, phút xét mình...

Thật đáng tiếc, giờ kinh tối, may chăng, còn mỗi cụ già đơn độc, trước bàn thờ nghi ngút khói hương!

Lời Chúa mời gọi chúng ta hãy sám hối, ăn năn vì những tội lỗi đã phạm “trong tư tưởng, lời nói, việc làm”, để chúng ta “làm mới lại đời sống với Chúa và với nhau cho đẹp lòng Chúa, đẹp lòng nhau”. Không sám hối, sẽ không được xét xử khoan dung!

Ồi! khung cảnh gia đình năm xưa với những giờ kinh sáng tối thật sum vầy, hạnh phúc. Ước gì các gia đình hôm nay sẽ tái lập một chương trình sống trong ngày, để ông bà cha mẹ, con cái cùng quây quần bên nhau trước bàn thờ, cùng “xét mình”, cùng “đám ngục”, cùng đón nhận ân sủng thứ tha và nguồn lực làm mới đời sống công chính. “Ngày ấy đâu rồi, cho tôi tìm lại”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình thể hiện cụ thể lòng yêu Chúa, lòng yêu thương hiệp nhất với nhau, khi cùng đọc kinh sáng tối, cùng được bình an hạnh phúc hôm nay và mai sau. Amen.

13/7 THỨ TƯ TUẦN 15 TN

Is 10,5-7.13-16; Mt 11,25-27.

KHIÊM NHƯỢNG MỞ LÒNG RA ...

“Chúa đã giấu không cho những người khôn ngoan biết những điều ấy, mà lại mặc khải cho những kẻ bé mọn”.

Chúa Giê-su giảng dạy cho người Do Thái biết Thiên Chúa, là Cha toàn năng, toàn ái của con người của vạn vật. Người chính là Đấng Messia, được sai đến để cứu độ gian trần. Thế là, triều đại của Thiên Chúa đã đến. Nhưng, những biệt phái, luật sĩ Do Thái kiêu căng, tự cho mình là khôn ngoan vô đối, là hiểu biết uyên thâm, và không tin vào Người. Họ cho rằng một Đấng Messia không thể xuất thân từ nơi bần hạ. Đúng là, họ như “con chim hay nói, nó nói tào lao, không có đũa nào, dạy cho tao nói”

Chúa Giê-su thân thưa lời cảm tạ Cha vì Cha đã mặc khải mầu nhiệm Nước Trời cho những ai có lòng khiêm hạ, tự nhận mình là bé mọn, là giới hạn trước Thiên Chúa tối cao.

Quả thực, ai khiêm nhường, thì Thiên Chúa yêu mến, vì chính Thiên Chúa là Đấng khiêm nhường. Đức khiêm nhường của Thiên Chúa thống trị lòng kiêu căng của ma quỷ.

Chúa muốn chúng ta khiêm nhường đón nhận Thiên Chúa và ân sủng của Người. Đừng kiêu căng. Kiêu căng là đồ đệ của ma quỷ. Người kiêu căng thì ích kỷ, và tự mãn về cái tôi của mình. Họ không mở lòng mình ra mà đón nhận cái tôi nào khác, bởi họ không muốn cái tôi nào khác bước vào lâu đài tôi của họ.

Một em bé thích đôi dép đẹp, đắt tiền, và đòi mẹ phải mua cho bằng được. Mẹ nghèo bầm bụng khi phải hoang phí, nhưng vì yêu con. Thế nhưng, khi được cho nó rồi, thì mẹ có muốn mang thử đôi dép, nó cũng không ưng cái bụng. Có người nói: “Người kiêu căng ích kỷ tự mãn, thì có đến tuổi nào cũng chưa trưởng thành, cũng chưa lớn nổi thành người”.

Lạy Chúa xin cho các gia đình giúp nhau sống đức khiêm nhường, để nhận ra tất cả là hồng ân của Chúa, để mở lòng ra mà đón nhận, và sẽ chia hồng ân Chúa cho mọi người. Amen.

14/7 THỨ NĂM TUẦN 15 TN

Is 26,7-9.12.16-19; Mt 11,28-30.

CÓ HIỀN LÀNH KHIÊM NHƯỢNG MỚI THỰC YÊU

“Ta hiền lành và khiêm nhượng trong lòng”.

Đức hiền lành và khiêm nhượng là vẻ đẹp thường hằng, là sự thánh thiện vĩnh cửu của Thiên Chúa. Hiền lành là tình yêu, là lòng thương xót, là đức khoan dung thứ tha đối với con người, loài phản nghịch. Khiêm nhượng là bằng lòng đánh mất vẻ cao sang của mình, cố tình quên đi vai vị chúa tể trời đất, chấp nhận mặc lấy thân phận con người thấp mọn, để cứu rỗi con người. Đức hiền lành và khiêm nhượng của Chúa Giê-su tỏ bày cho con người biết có một Thiên Chúa hiền lành khiêm nhượng, một Thiên Chúa đích thực là Tình Yêu vô hạn, vô biên!

Và vì thế, Chúa Giê-su muốn cho chúng ta học được bài học hiền lành khiêm nhượng của Thiên Chúa, nơi Người, để chúng ta cũng có được tình yêu đích thực với Chúa và với nhau.

Kinh nghiệm của các thánh nhân cho biết, để sở hữu đức khiêm nhượng như Đức Ki-tô, thì phải học cả đời, và thi cả đời không chắc đậu. Với những người sống bậc sống tu trì, thì cũng phải đợi đến khi “có được lòng khiêm nhượng” như Chúa Giê-su thì mới gọi là đạt đến chánh quả. Chưa khiêm nhượng, chưa hiền lành, là tu chưa đạt. Với giáo dân trong đời sống gia đình, cũng thế, không dễ gì, bởi lòng kiêu căng cứ như cái gien từ thời nguyên tổ. Nó cứ tàng ẩn trong cõi thâm sâu của con người. Và chính nó, phá đổ cả một công trình đời người nơi mỗi chúng ta.

Không khiêm nhượng hiền lành, thì không có tình yêu chân thành trong gia đình, trong cộng đoàn, trong cuộc sống chung giữa loài người... và hiểu là nơi nào không có tình yêu chân thành, chỉ toàn là tình yêu giả dối, nơi ấy đầy những bất hạnh.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình học được bài học hiền lành khiêm nhượng của Chúa Giê-su, để mỗi người can đảm bỏ đi cái tôi riêng tư, can đảm hy sinh tất cả cho nhau, và cùng nhau xây dựng mái nhà thành mái ấm an bình hạnh phúc. Amen.

15/7 THỨ SÁU TUẦN 15 TN

Is 38,1-6.21-22.7-8; Mt 12,1-8.

LÀM VIỆC GÌ, CŨNG VÌ YÊU

“Con Người cũng là chủ ngày sabbat”.

Thánh Phao-lô nói “Ai không làm việc thì không đáng ăn”. Và quả thực đúng là như vậy. Không có gì vô nghĩa và đáng xấu hổ cho bằng cứ để thời gian trôi đi mà không sinh ích lợi gì cho ta, cho người. Vậy mà, có biết bao người cứ mãi lười lãn không làm việc. Ngay đến việc trong nhà thôi, cũng cứ thấy việc mà lấy mắt ngó, không động tay, để ai làm thì làm! Người ấy trước tiên là không quý chuộng thời gian của Chúa, và sau nữa là chẳng biết yêu mình, cũng chẳng biết yêu ai.

Ngược lại có người thì tham công tiếc việc đến nỗi không có giờ nghỉ ngơi, cũng chẳng có giờ nhớ đến Chúa. Lòng họ lúc nào cũng chỉ nghĩ đến làm việc và kiếm cho thật nhiều tiền.

Vì vậy mà luật Do Thái là “phải nghỉ mọi công việc trong ngày Sabbat, để dành cho việc thờ phượng Chúa”. Ấy là điều đẹp lòng Chúa. Thế nhưng, Chúa muốn việc giữ luật ấy phải phát xuất từ lòng yêu mến Chúa, chứ không phải vì câu nệ hình thức luật, hoặc giữ luật để cho người ta biết mình biết luật, giữ luật, như những người biệt phái. Cách sống ấy là cách sống dối. Chỉ một việc nhỏ là các môn đệ bứt bông lúa trong khi đói, đã bị họ lên án là phạm luật nghỉ ngày Sabbat. Hoá ra, họ mượn luật để tô vẽ mình, và kết án người khác.

Chúa Giê-su không đón nhận cách sống luật dối trá như vậy. Người muốn chúng ta có lòng nhân từ với nhau, với mọi người.

Luật mến Chúa và yêu người vượt lên trên mọi khoản luật khác. Giữ bất cứ luật nào mà không vì lòng “mến Chúa, yêu người”, thì có thể xem như là dối với Chúa, dối với người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết quý chuộng thời gian Chúa ban để làm việc vì yêu Chúa yêu người, nhất là biết dùng ngày Chúa nhật để chúc tụng Chúa, tạ ơn Chúa và làm việc bác ái, thăm viếng, an ủi, sẻ chia cho những người bất hạnh. Amen.

16/7 THỨ BẢY TUẦN 15 TN

Mk 2,1-5; Mt 12,14-21.

KHI NGƯỜI CÓ QUYỀN, LẠI NHƯỢNG BỘ

“Người cấm họ đừng cho ai biết Người, để ứng nghiệm lời đã phán”.

Những người biệt phái then thừng vì không thể bắt bẻ Chúa Giê-su về chuyện các môn đệ Người bứt gié lúa trong ngày Sabbat mà họ cho là phạm luật. Họ ra ngoài bàn mưu kế chống lại Chúa Giêsu để hãm hại Người. Chúa Giê-su bỏ nơi ấy mà đi.

“Người bỏ nơi ấy mà đi”. Hoá ra, Đấng có quyền xét xử muôn dân, lại chịu nhượng bộ, chịu tránh mặt đi khỏi đám người đáng bị Người xét xử. Rõ là, Chúa Giê-su không theo ý mình, mà vâng ý Cha, vì Người muốn sống đúng cách của người tôi tớ luôn làm đẹp lòng Cha mọi ngày. Uy quyền của Thiên Chúa không phải để trừng phạt, nhưng là để tỏ lòng xót thương.

Có lẽ khi Người tránh mặt đi, thì người biệt phái nghĩ là Người thua cuộc. Thế nhưng, họ không thể hiểu cách thua cuộc của Chúa Giê-su là lòng xót thương đợi chờ họ sám hối.

Trong gia đình, trong cộng đoàn, sự nhượng bộ cần thiết biết bao. Có khi cha mẹ phải nhượng bộ con cái, để thay vì la rầy trừng phạt con, thì âm thầm cầu xin cho chúng nhận ra sự công chính, nhận ra chân lý và lòng thương của cha mẹ. Có khi việc giáo dục con cái quá khó, hoặc con cái trả treo, tính toán, và cũng có lúc phê phán cha mẹ sai lầm, không đúng, không chuẩn... thì việc nhượng bộ con cái luôn là hợp lý. Bây giờ, sự thinh lặng của người lớn, người có quyền là sự thinh lặng thánh.

Ước gì chúng ta noi gương Chúa Giê-su nhượng bộ, bỏ đi, tránh mặt, để thinh lặng cầu nguyện và chờ đón nhận Thánh Ý Chúa Cha. Trong gia đình, trong cộng đoàn, người có quyền chính là người cần nhượng bộ nhiều hơn ai hết, vì chính sự nhượng bộ là đức khiêm nhượng và cũng là cách sống thánh.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết nhẫn nhịn nhau, vợ chồng, cha mẹ con cái đều nhẫn nhịn và cầu nguyện. Amen.

17/7 CHÚA NHẬT 16 THƯỜNG NIÊN.

St 18,1-10a; Cl 1,24-28; Lc 10,38-42.

XIN ĐỪNG MẮC NỢ MỘT LẦN THĂM

“Martha rước Người vào nhà. Maria đã chọn phần tốt nhất”.

Chúa Giê-su đến thăm nhà và Matta rất vui vì yêu mến, như thánh Luca diễn tả rằng: “Matta rước Người vào nhà mình”.

Vâng, quý khách, đón rước khách cách trân trọng, và mời khách dùng bữa thịnh soạn hơn ngày thường đôi chút, vẫn là chuyện thường tình trong cuộc sống xã hội. Vì thế, việc Matta lo thiết đãi Thầy một bữa cho thật ngon là việc bởi ý ngay lành. Cũng vì lo lắng ấy mà Matta muốn Maria giúp mình cho việc chu đáo hơn, . Cô có một chút khó chịu tự nhiên, khi “chị làm không hết việc mà em thì ngồi bên chân Thầy tâm tình to nhỏ!”

Maria không có lỗi, bởi theo tập tục Do Thái, thì việc ngồi bên chân Thầy cũng là một việc phải làm khi tiếp khách quý.

Thế là cả hai chị em đều có ý ngay lành. Bởi vậy, Chúa Giê-su không thiên vị bên nào khi nói “Mattta, con lo lắng chi nhiều. Maria đã chọn phần tốt nhất”: Ở bên Chúa, lắng nghe Lời Chúa.

Chúa Giê-su đến nhà, không phải để được dùng một bữa tiệc thịnh soạn hay hư nát ở trần gian này, mà là để Người thiết đãi cho chúng ta một bữa tiệc quý giá mang lại sự sống vĩnh cửu. Có món ngon, món quý nào, có sơn hào hải vị nào sánh cho bằng sự hiện diện của Người, lời Người dạy, tình Người yêu...

Ước gì, chúng ta cũng sẽ đến với nhau không vì mỗi ngon, rượu quý, hay vì lợi lộc gì cho mình, nhưng vì yêu người, vì đem Chúa đến cho Người. Thế thì, xem ra, mỗi chúng ta đang mắc nợ người nghèo một lần thăm, bởi họ không có gì để tiếp đãi. Nợ người đau bệnh một ánh mắt nhìn xót thương, một sẻ chia, một lời kinh... vì sợ thiệt thòi cho mình. Nợ người tội lỗi một lần đến, một lời lành ủi an khuyên bảo vì xem họ không đáng được đoái đến hay sợ mất uy tín cao cả của mình.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình vui sống Lời Chúa, nhiệt thành đem tình yêu Chúa đến cho hết thầy mọi người. Amen.

18/7 THỨ HAI TUẦN 16 TN

Mk 6,1-4.6-8; Mt 12,38-42.

SÁM HỐI VÀ TIN CHÚA GIÊ-SU, LÀ KHÔN NGOAN

“Nữ hoàng phương nam sẽ chỗi dậy lên án thế hệ này”.

Người biệt phái nghe Chúa Giê-su giảng, thấy việc Chúa Giê-su làm, nhưng vẫn cứng lòng tin. Họ đòi Người làm thêm dấu lạ. Người biết họ kiêu căng thách thức Người, nên đã nói: “sẽ không cho dấu lạ nào, trừ dấu lạ tiên tri Giona”. Và Người cho biết “Giona ở trong bụng cá ba đêm ngày thế nào, thì Con Người cũng sẽ ở trong lòng đất ba đêm ngày như vậy”.

Nghe Lời Chúa Giê-su, sám hối và tin vào Người, là điều kiện tiên quyết để được cứu rỗi. Nếu trên trần gian này từ thuở tạo thiên lập địa đến nay, chưa từng có người nào đã chết mà sống lại, thì sự phục sinh của Chúa Giê-su là một sự lạ thay đổi cả vận mạng con người. Con người từ đây sẽ có niềm hy vọng phục sinh sau cái chết, và nhân loại có niềm hy vọng còn được trùng phùng trong Nước của Thiên Chúa hằng sống. Thật là một hồng phúc lớn lao dành cho những ai sám hối và tin vào Người.

Nữ hoàng phương nam đã từ biên thủy trái đất, lặn lội tìm đến vua Salomon để nghe Lời Khôn Ngoan của Thiên Chúa, để được nên công chính. Bà sẽ chỗi dậy mà lên án tất cả những ai không muốn nghe Lời Chúa Giê-su mà sám hối, vì Chúa Giê-su đích thực là Đấng Cứu Độ, là Chúa của Salomon.

Ước gì các gia đình thời nay xem việc “Sám hối và tin vào Chúa Giê-su” là việc ưu tiên hàng đầu và phải thực hiện khẩn cấp, để cứu vãn gia đình mình trước trào lưu tục hoá, trước chủ nghĩa duy vật, vô thần. Có lẽ các cha mẹ đều nhận ra con cái mình ít nhiều đang bị tiêm nhiễm cách sống ảo, ảo trần gian này là hạnh phúc, ảo danh lợi dục là hạnh phúc, và có thể nói, chưa nhận ra bước sai lầm, chưa muốn tin vào Đức Giê-su, chưa muốn, chưa thấy sự khôn ngoan kỳ diệu của Lời Người.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình, các bạn trẻ nhận ra hạnh phúc đích thực là sám hối, tin, và sống Lời Chúa dạy. Amen.

19/7 THỨ BA TUẦN 16 TN

Mk 7,14-15.18-20; Mt 12,46-50.

NGƯỜI MẸ CHUẨN MỰC LÀM THEO Ý CHA TRÊN TRỜI

“Người giơ tay trên các môn đệ mà nói: Đây là mẹ Ta và là anh em Ta”.

Khi Chúa Giê-su giảng dạy dân chúng, Mẹ Người và anh em Người muốn gặp Người để nói chuyện. Người nói: “Ai là mẹ Ta, ai là anh em Ta?” Rồi Người giơ tay chỉ các môn đệ mà nói: “Đây là mẹ Ta và là anh em Ta, vì hễ ai làm theo ý Cha Ta trên trời, thì người ấy là anh em, chị em và là mẹ Ta vậy”.

Câu nói của Chúa Giê-su có vẻ như vô tình với Mẹ. Nhưng không phải vô tình, mà chính Người đang tôn vinh Mẹ Người lên bậc “Người Mẹ chuẩn mực” “làm theo ý Chúa Cha trên trời”, mà các môn đệ Người phải noi theo.

Chúa mời gọi các môn đệ, và mỗi chúng ta hãy “Lắng nghe Lời Người dạy, và làm theo ý của Cha trên trời” như Mẹ. Bởi vì Người là dung mạo của Chúa Cha. Lời Người, là Lời của Cha trên trời. Sống theo Lời Người là làm theo ý của Cha trên trời.

Bấy giờ, tất cả những ai Sống Theo Lời Người, đều là anh em với Chúa Giê-su, trong Gia Đình của Thiên Chúa.

Kinh nghiệm của những đôi vợ chồng già cho biết, chính người vợ đạo đức trong gia đình, là người xây dựng căn nhà đức tin bền vững cho con cái, là người quản lý hạnh phúc gia đình hết đời này cho đến cả đời sau, là người nhà của Thiên Chúa.

Có cụ già kể, niềm vui của vợ chồng tôi lúc này là: nhìn thấy con dâu và các cháu, chiều nào cũng dắt nhau đi lễ, tối nào cũng đọc kinh chung, dẫn cho bận công việc làm ăn thế nào đi nữa.

Ước gì các gia đình, đặc biệt là người vợ, người mẹ trong gia đình luôn sống theo chuẩn mực của Mẹ Maria, là “luôn lắng nghe và sống Lời Chúa, luôn làm theo ý Cha trên trời” nêu gương cho con cái về đời sống Mến Chúa Yêu Người trọn hảo.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình yêu mến Chúa, lắng nghe và thực hành Lời Chúa trong cuộc sống đời thường. Amen.

20/7 THỨ TƯ TUẦN 16 TN

Gr 1,1.4-10; Mt 13,1-9.

YÊU MẾN, ĐÓN NHẬN VÀ SỐNG LỜI CHÚA DẠY

“Nó sinh hoa kết quả gấp trăm”.

Chúa Giê-su là hạt giống Nước Trời, mà Thiên Chúa Cha đã gieo vào lòng trần gian. Những bước xuống cùng thấp để hiến thân cho đời với bao đắng cay tủi nhục và cuối cùng là cái chết trên Thập Giá, là hạt giống bằng lòng thối đi, hư nát. Cuộc phục sinh vinh hiển và thiết lập giáo hội để ai tin vào Người thì được cứu rỗi, ấy là lúc hạt giống mang tên Giê-su trở sinh hoa trái.

Tâm hồn mỗi chúng ta là địa chỉ của Hạt Giống, là nơi đón nhận Chúa Giê-su và Lời Người, để Lời Người này mầm, lớn lên tươi tốt và sinh hoa trái là ơn cứu độ cho chúng ta.

Đáng tiếc, Lời Chúa đã gieo vãi hơn hai ngàn năm nay, nhưng tâm hồn con người như đá sỏi cứng ngắt vì kiêu căng, tự phụ không cần ơn cứu độ. Hoặc là, tâm hồn vô tâm hờ hững như vệ đường, chẳng yêu mến, chẳng bận tâm đón nhận Lời Chúa, để chim trời ăn mất hạt vàng quý giá biết bao. Hoặc là, tâm hồn chật kín những dục vọng hư hèn, như bụi gai um tùm, không còn chỗ nào cho Lời Chúa bén rễ, nảy mầm được nữa!

Lời Chúa hôm nay đang mời gọi mỗi chúng ta rà soát lại lòng mình xem, có chút Lời Chúa nào trong lòng mình không, hay toàn những lo toan tính toán ở đời này sao cho có nhiều tiền nhiều của, nhiều danh vọng, nhiều lạc thú.

Ước gì, khi nhận được các chương trình giới thiệu Lời Chúa, sẽ không có ai ngoảnh mặt làm ngơ, hoặc trả lời rằng: “trái tim tôi không còn chỗ nào cho Chúa nữa”. Ước gì chúng ta không đợi đến lúc Covid nó hoành hành, hay lúc thất bại ê chề, đau thương tang tóc, mới nhớ đến, mới nhờ đến Chúa, nhưng xin hãy nhớ đến Chúa, tin cậy mến Chúa từng phút giây trong đời.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra “Lời Chúa là sức sống, là niềm vui, là bình an hạnh phúc, là ơn cứu độ”, để luôn yêu mến, đón nhận và sống Lời Chúa trong gia đình. Amen.

SAO KHÔNG HÁT ĐƯỢC MỘT CÂU LỜI CHÚA

Có người kể chuyện này: “Ông Tám ở xóm nhà tui thích nhạc Trịnh Công Sơn và hầu như ông thuộc không sót bài nào. Sáng sớm uống cà phê một mình ở cái bàn trước sân, nghe nhạc Trịnh. Trưa vào phòng ngủ muốn xây được giấc ngủ trưa, cũng nghe nhạc Trịnh. Tối đến thì hầu như mở nhạc Trịnh cả đêm, lúc thì nghe ca sĩ Khánh Ly hát, lúc thì nghe guitar cổ điển. Đặc biệt là, hầu như lúc nào ông cũng lâm râm, hoặc ngêu nga những câu như thần chú: “hạt bụi nào hoá kiếp thân tôi, để một mai tôi về làm cát bụi”, “Bao nhiêu năm rồi còn mãi ra đi, đi đâu loanh quanh cho đời mỗi một, trên hai vai ta đôi vàng nhật nguyệt, rọi suốt trăm năm một cõi đi về”. Đi dự đám cưới, thế nào ông cũng đăng ký hát một hai bài của Trịnh Công Sơn mới chịu về.

Ông ngã bệnh, rồi bệnh nặng hơn. Người nhà đưa đi bệnh viện. Bệnh viện trả về. Bà Tám nói “Để tui mời cha xức dầu cho ông”. Ông trả lời: “Mà chi? Rồi cũng về làm cát bụi thôi”. Cả nhà dùng Lời Chúa giải thích cho ông về sự sống lại, về sự sống đời sau, nhưng ông cứ lắc đầu. Mãi hơn hai tuần, ông mới chịu cho mời cha xuống xức dầu và ban các bí tích sau cùng cho ông.

Cha sở xuống xức dầu cho ông. Vừa đến bên giường, ông nói: “Thưa cha, lâu nay con mê lời của ông Trịnh Công Sơn hơn là mê Lời Chúa. Con nghe lời ông Sơn và tin lời ông Sơn như lời thánh. Nhưng con đã sai rồi...”. Cha sở nói gì với ông một hồi lâu, rồi ban bí tích giải tội, bí tích xức dầu cho ông.

Cha vừa về, ông gọi bà Tám và con trai lớn đến, ông nói: “Bà ơi, tụi tui phong thánh cho ông Trịnh Công Sơn, rồi mê ông, mê lời ông. Tui sai rồi”. Rồi nói với con trai lớn: “Ba xin lỗi Mẹ và con. Từ hôm nay mở nhạc Chúa cho Ba nghe rồi ba chết”.

Ông được Chúa thương cho sống thêm hơn hai tháng, và là hai tháng nghe Lời Chúa, nghe thánh ca. Ông tắt hơi, lúc máy còn hát: “Sự sống này, chỉ thay đổi mà không mất đi...”.

Nghe chuyện, bà Sáu nói: “Để tui về nói với ông nhà tui. Lúc nào, đi đâu, ông cũng hát: “Ta đi trong muôn ánh sao vàng...”

21/7 THỨ NĂM TUẦN 16 TN
Gr 2,1-3.7-8.12-13; Mt 13,10-17.

SỐNG CÔNG CHÍNH ĐỂ ĐÁP ĐÈN HỒNG ÂN

“Về phần các con, đã cho biết những mâu nhiệm Nước Trời, còn họ thì không cho biết”.

Tiên tri Isaia nói về những người nghe Lời Chúa mà cứng lòng tin, rằng: "Các người lắng tai nghe mà chẳng hiểu, trở mắt nhìn mà chẳng thấy gì. Vì lòng dân này đã ra chai đá, họ đã bịt tai, và nhắm mắt lại, kéo mắt thấy được, tai nghe được, và lòng chúng hiểu được mà hồi cải, và Ta lại chữa chúng cho lành".

Người thời nay vẫn còn tâm trạng sợ “theo đạo, phải giữ đạo cho nên, phải ăn ngay ở lành, phải sống công chính, phải yêu người, phải hy sinh cho người”. Và cũng chính vì tâm trạng ấy mà người chưa theo đạo của Chúa Giê-su phê phán các tín hữu chúng ta rằng: “Theo đạo, mà không giữ đạo, không sống đạo như mấy ông vậy, thì làm chi”. Và xảy ra là: “Chúng tôi tin đạo, nhưng không dám tin người nói mình có đạo”.

Lời Chúa nhắc nhở cho chúng ta rằng: chúng ta đã được vinh dự, được hồng phúc tin vào Chúa Giê-su, được ân sủng thần linh mạc khải cho biết mâu nhiệm nước trời. Và để đáp lại hồng ân lớn lao ấy, chúng ta phải có lòng khát khao và sống sao cho nên công chính trước mặt Chúa, trước mặt mọi người.

Giáo Hội là Mẹ Thánh Thiện cho những người chưa thánh thiện có lòng khát khao nên thánh thiện.

Chúng ta cũng đừng nhìn vào những điểm chưa tốt của nhau mà suy nghĩ sai lầm, đánh giá sai lầm về Giáo Hội.

Ước gì mọi người luôn cầu nguyện cho nhau được ơn sống tốt lành thánh thiện, để làm chứng cho mọi người về tình yêu và uy quyền của Thiên Chúa. Đồng thời, cũng cầu xin cho những người chưa đón nhận đức tin, được Chúa ban ân sủng để tin vào Thiên Chúa, trong Đức Giê-su Ki-tô.

Lạy Chúa xin cho các gia đình sống công chính giữa đời đang đầy dẫy những bất chính, để làm chứng cho Nước Chúa. Amen.

**22/7 THÁNH MA-RI-A MA-ĐA-LÊ-NA, lễ kính.
Dc 3,1-4a (hoặc 2Cr 5,14-17); Ga 20,1-2.11-18.**

RABBOUNI, THẦY ƠI !

“Bà kia, sao mà khóc? Bà tìm ai”

Thánh Maria Madalena là bà Maria thành Magdala, người được Chúa Giê-su chữa khỏi bảy quỷ (Mc 16, 9; Lc 8, 2). Từ đó, đã đi theo bước chân rao giảng của Chúa Giê-su và dâng mình phục vụ Người. Bà đứng đầu trong danh sách các phụ nữ theo Chúa Giêsu (Lc 8, 2; Mc 15, 47; Mt 27, 56) và đứng gần Thập Giá (Mc 15, 40). Bà là biểu tượng của các dân trong giao ước mới – biểu tượng của ơn chữa lành, và phụng sự Chúa.

Tất cả các bản văn trong Thánh Lễ và Phụng vụ giờ kính, gồm 8 điệp ca, một số đáp ca và hai ca vãn riêng, đều nhắc đến Maria thành Magdala, người đầu tiên được Thầy “giao cho việc loan báo tin Người sống lại”. Quả thực, Đức Giêsu hiện ra trước tiên với Maria thành Magdala, chính bà đã trước tiên gặp Chúa phục sinh (Ga 20, 18), và bà nhận sứ mệnh báo tin đó. Chúa bảo bà: “Hãy đi tìm các anh em của Thầy...”. Bà là chứng nhân và là tông đồ của sự phục sinh. Nên bà trở thành mẫu gương cho chúng ta, vì chúng ta cũng được chữa lành, và được kêu gọi để “loan báo Đức Kitô Phục Sinh cho nhân loại”.

Bài Tin Mừng nhấn mạnh nhân cách rất đáng kính phục của Bà: một tâm hồn yêu mến Chúa, sốt sắng đi tìm Chúa giữa đêm tối đức tin. Trời còn tối khi bà tới mộ. Bà khóc vì thấy mộ trống. Buồn bã, bà hỏi kẻ mà bà tưởng là người giữ mồ...Bấy giờ, Đức Giêsu mới tự tỏ lộ khi gọi tên bà: Maria ! “Bà liền thưa với Người: Rabbouni, nghĩa là Thầy ơi, bởi vì Đấng bà tìm bên ngoài là chính Đấng từ bên trong dạy bà đi tìm kiếm” (Bài giảng Thánh Grêgôriô Cả, Phụng vụ Bài đọc).

Lạy Chúa, trong khi mừng kính thánh nữ Maria Madalena, xin cho các gia đình luôn biết khát khao và tìm kiếm Chúa, luôn chân thành yêu mến Chúa và luôn sốt sắng nhiệt tình loan tin Chúa Phục sinh cho hết mọi người. Amen.

22/7 THỨ SÁU TUẦN 16 TN

Gr 3, 14-17; Mt 13, 18-23

LỜI CHÚA LÀ KIM CHỈ NAM CHO CUỘC ĐỜI

“Kể nghe lời giảng mà hiểu được, nên sinh hoa kết quả”.

Chúa Giê-su giải thích dụ ngôn người gieo giống. Người gieo giống là Thiên Chúa, và những người được Chúa sai đi. Hạt giống là chính Lời Chúa Giê-su, là Tin Mừng, là Đức Giê-su. Nơi hạt giống được gieo là tâm hồn con người. Tâm hồn người chẳng bận tâm tới sự sống siêu nhiên, thờ ơ với Lời Chúa, giống như vệ đường. Tâm hồn người nghe đó rồi quên đó, thì nông nổi nhất thời tro tro như sỏi đá. Tâm hồn người có lòng đón nhận nhưng quá nặng tình với vật thế gian thì giống như đất um tùm gai cỏ. Chỉ có tâm hồn hồn người lắng nghe, đón nhận, yêu mến và đem ra thực hành thì mới gọi được là mảnh đất tốt làm cho hạt giống mọc lên và sinh hoa kết trái.

Bốn hạng người trong dụ ngôn đến nay vẫn còn đây, nhan nhãn. Có người đã từng nghe đến cái tên Giê-su, nhưng họ cứ xem như chẳng ăn nhập gì đến đời sống của họ. Thậm chí, đôi khi còn cau có phản bác hoặc phỉ báng công khai trước mặt mọi người hoặc trên các trang mạng. Cũng không ít người xem chuyện đức tin của mình như chuyện thời sự, cầu may, được chẳng hay chớ. Một số khác, trong thời đại duy vật chất này, mãi mê chuyện kiếm tiền, hưởng thụ, chơi bời, còn Lời Chúa chỉ là chuyện nhỏ, không quan thiết, chưa cấp thiết.

Còn chúng ta, những người được hồng ân đón nhận Chúa Giê-su và Lời Người, xin hãy tha thiết lắng nghe và sống Lời Người dạy. Xem quả, biết cây. Biết bao gia đình công giáo tan tác vì cách sống vô thần, duy vật của người có đạo. Nếu không chọn Lời Chúa Giê-su làm kim chỉ nam, nếu không chọn Chúa Giê-su làm người chỉ đạo và đồng hành, gia đình chúng ta cũng không tránh khỏi những nguy cơ mất phương hướng.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến, lắng nghe và thực hành Lời Chúa, để được hạnh phúc, bình an. Amen

23/7 THỨ BẢY TUẦN 16 TN

Gr 7,1-11; Mt 13,24-30.

“Hãy cứ để cả hai mọc lên cho đến mùa gặt”.

LỜI CHÚA LÀ ÂN SÙNG CHIẾN THẮNG

Ông chủ ruộng gieo lúa vào ruộng mình. Nhưng kẻ muốn làm hại ông chủ thì gieo cỏ lùng vào. Cỏ lùng là loại cỏ làm hại cho cây lúa, nhưng giống y chang như cây lúa. Lúa tốt và cỏ lùng cũng tốt. Đầy tớ xin chủ ruộng cho nhổ cỏ lùng đi, nhưng chủ bảo: “Hãy cứ để cả hai mọc lên cho đến mùa gặt”

Chúa biết lòng ta có biết bao là sự dữ, sự tội, do lòng mê muội thế gian mà ta tự rước vào, do ma quỷ vật chất gieo vào khi ta không canh phòng linh hồn cẩn mật, hoặc do ta kiêu căng tưởng tự sức mình có thể bảo trọng. Nguy hiểm nhất là loại sự dữ mặc áo của sự thiện, nghĩa là, tội lỗi trong dáng vẻ đạo đức.

Sự dữ làm cho sự lành nghệt thờ. Tội lỗi làm linh hồn ta tưởng đã tắt hơi! Thế nhưng, không vì thế mà Chúa trừng phạt hay tiêu diệt chúng ta ngay, ngược lại, Người luôn khoan dung nhân hậu và kiên nhẫn đợi chờ cây lúa tốt lành trong lòng ta lớn mạnh và đủ sức làm cho cỏ lùng sự dữ và tội lỗi kia phải nghệt thờ, không còn sức tác oai tác quái linh hồn và đời sống ta nữa.

Người ta quảng cáo sơn Intoc với câu: “Thách Thức Thảm”. Còn chúng ta, không cần quảng cáo, nhưng hãy giữ sao cho lòng quảng đại “thách thức thiết thời”, lòng phục vụ “thách thức thương tích”, lòng tha thứ “thách thức thâm thù”, lòng yêu thương “thách thức thiết thân” và nhất là lòng yêu mến Chúa “thách thức thâm nhiễm” phù vân, thế tục, vật chất. Thánh Phao-lô nói: “Ai tự phụ đứng vững, hãy coi chừng, kéo ngã”. Hãy nhờ sức mạnh ân sủng của Chúa mà làm cho cây lúa nhân đức, cây lúa tình yêu lớn mạnh, thách thức mọi âm mưu thâm độc của ma quỷ. Chúa đang chờ đợi và sẵn sàng ban ân sủng sức mạnh cho ta. Và Thánh Phao-lô cũng nói: “Ôn Ta đủ cho con”.

Lạy Chúa, xin cho Lời Chúa làm lớn mạnh cây lúa đời sống các gia đình, để họ đủ sức chiến thắng cám dỗ và tội lỗi. Amen.

24/7 CHÚA NHẬT 17 THƯỜNG NIÊN.

St 18,20-32; Cl 2,12-14; Lc 11,1-13.

“Các người hãy xin thì sẽ được”.

ĐỌC KINH LẠY CHA VỚI LÒNG TIN CẬY MÊN

Kinh Lạy Cha là lời cầu nguyện mà chính Chúa Giê-su dạy chúng ta. Qua kinh Lạy Cha, Người muốn chúng ta cầu nguyện với tâm tình người con hiếu thảo đối với Cha quyền năng và từ ái; người con nguyện sống sao cho hiển vinh gia đạo là danh Cha cả sáng, Nước Cha trị đến, ý Cha thể hiện dưới đất trên trời; người con luôn tin tưởng, yêu mến và cậy trông nương tựa vào Cha là đấng khôn ngoan thấu suốt mọi điều cần cho cuộc sống của con: lương thực hằng ngày dùng đủ, sống bình an nhờ được thứ tha, nhờ biết tha thứ, và nhờ Cha giữ gìn bảo vệ con trước những hiểm nguy của sự dữ, trước chước cám dỗ bất chính.

Chúa Giê-su muốn chúng ta tuyệt đối vững tin vào Cha khi cầu nguyện, Vì “Các con hãy xin thì sẽ được, hãy tìm thì sẽ gặp, hãy gõ thì sẽ mở cho”. Bởi thế, khi cầu nguyện, tâm tình trước tiên phải có là tuyệt đối tin, cậy, mến. Nhờ Tin Cậy Mên mà chúng ta đặt mình hoàn toàn thuộc về Chúa, và điều khẩn xin của ta luôn là điều đẹp ý Chúa. Cũng xin nhớ rằng: “Xin, tìm, gõ” là ba việc Người bảo chúng ta phải thực hiện. Không chỉ “xin” rồi ngồi chờ sung rụng, nhưng còn phải nỗ lực đi tìm, phải mạnh dạn mà gõ cửa. Cũng không xin cho được theo ý mình, nhưng phải xin cho được theo ý Cha. Ai xin Chúa làm theo ý mình, là mình đang yêu mình, không mấy may yêu Chúa.

Ước gì các gia đình nhớ câu hát: “Lắm lúc ta xin một điều, mà Cha lại ban cho điều khác, vì Ngài khôn ngoan đã cân nhắc cho con cái Ngài”. Vâng, Cha luôn thương yêu con cái và ban cho con cái điều tốt nhất, mà chúng ta cần tin mến để nhận ra.

Lạy Chúa, các gia đình chúng con yên tâm Chúa yêu và biết cả rồi. Chúng con chỉ muốn xin ơn Tin Cậy Mên Chúa. Xin cho chúng con sốt sắng đọc kinh lạy Cha với lòng tin cậy mến, và luôn sống tinh thần kinh lạy Cha cho đẹp ý Cha mà thôi. Amen.

25/7 THÁNH GIA-CÔ-BÊ, TÔNG ĐỒ, lễ kính.

2Cr 4,7-15; Mt 20,20-28.

CÁC CON SẼ UỐNG CHÉN CỦA THẦY

“Các con sẽ uống chén của Ta”.

Bà Mẹ của Giacôbê và Gioan đến xin Chúa Giê-su cho hai con trai nhà bà được ngồi bên tả, bên hữu Người trong Nước của Người. Đúng là bà chẳng hiểu điều mình xin. Hay đúng hơn, bà xin cho con được thăng quan tiến chức trong triều đại thế trần như ý của một người mẹ luôn mong cho con công thành danh toại. Vẫn là một ý tốt của người mẹ trần gian.

Thế nhưng, Chúa Giê-su hướng tới một ý tốt hơn, ý tốt nhất dành cho hai môn đệ yêu quý của Người: “Các người có thể uống chén mà ít nữa đây ta sắp uống chẳng?” Họ nói với Người: “Thưa được”. Người bảo họ: “VẬY các người sẽ uống chén của Ta, còn việc ngồi bên hữu hay bên tả, thì không thuộc quyền Ta ban, nhưng Cha Ta đã chuẩn bị cho ai thì người ấy mới được”.

“VẬY các người sẽ uống chén của ta”. Lời hứa này là vinh dự lớn lao cho Giacôbê và Gioan. Thánh Giacôbê được uống chén đắng, chén cứu độ của Người. Ngài là một trong ba Tông Đồ được chứng kiến biến cố Chúa Giê-su biến hình trên núi Tabor, và là một trong ba vị cùng đi với Chúa Giêsu vào vườn Cây Dầu lúc khởi đầu cuộc Thương Khó. Ngài được vinh dự là tông đồ đầu tiên chịu tử đạo để làm chứng cho Tin Mừng.

Mừng lễ Thánh Giacôbê Tông Đồ, ước gì mỗi người, mỗi nhà hãy xin cho mình được diễm phúc uống chén đắng của Chúa Giê-su, là hy sinh, là chấp nhận thương khó, khổ đau vì yêu Chúa, yêu nhau, yêu người, để làm chứng cho Tin Mừng Chúa Giê-su giữa đời, và làm cho danh Cha cả sáng, nước Cha trị đến.

Lạy Chúa, Chúa đã ban cho Thánh Giacôbê vinh dự là Tông Đồ đầu tiên chịu tử đạo, để làm chứng cho Tin Mừng. Xin Chúa ban cho các gia đình ơn sức mạnh, nhờ vào lời chuyển cầu của Thánh nhân, để họ hân hoan sống đạo giữa đời, dầu cho gian khó, khổ đau, thử thách, và cả cái chết mỗi ngày vì yêu. Amen.

25/7 THỨ HAI TUẦN 17 TN

Gr 13, 1-11, Mt 13, 31-35

HIỀN LÀNH KHIÊM NHƯỢNG NHƯ HẠT CẢI

“Hạt cải trở thành cây đến nỗi chim trời đến nương náu nơi ngành nó”.

Chúa Giê-su là hạt cải bé nhỏ, mà Thiên Chúa đã gieo xuống ruộng đời, xuống cõi lòng con người. Hạt cải bé nhỏ, bởi Con Thiên Chúa đã vì vâng phục Chúa Cha, mà làm con người phạm trần nhỏ bé nhất trong thiên hạ. Sinh ra trong cảnh khó nghèo cùng khốn. Làm con ông thợ mộc vô danh tiểu tốt. Ra đi rao giảng Nước Trời với lòng hiền lành khiêm nhường “chẳng có nơi gối đầu qua đêm”. Chịu thương khó, chịu chết như thân phận của một tôi tớ của Thiên Chúa. Án tử hình kinh khủng nhất, nhục nhã nhất trong nhân loại. Hạt Cải Bé Nhỏ ấy chịu vùi xuống đã trở nên tảng đá góc tường xây dựng Nước Thiên Chúa trên trần gian. Hạt cải bé nhỏ ấy đã làm sụp đổ tất cả lâu đài, tháp ngà kiêu căng của ma quỷ, vốn đối nghịch với Thiên Chúa khiêm nhường. Chúa Giê-su, Hạt Cải Bé Nhỏ ấy, đã chịu vùi trong lòng đất, để mọc lên thành Cây Cứu Rỗi cho tất cả những ai tin vào Người. Cũng vậy, chính Người là nắm men vô danh đã làm dậy lên trong lòng thế giới niềm hy vọng một cuộc sống vĩnh cửu bình an, vĩnh cửu hạnh phúc.

Chúa Giê-su muốn chúng ta tin và bước theo con đường hạt cải bé nhỏ, nắm men vô danh của Người, để được Nước Thiên Chúa. Ước gì các gia đình cảm nghiệm được niềm hạnh phúc vô biên khi được sống trong Giáo Hội bền vững của Người. Và nhất là, học nơi Người cách sống hiền lành khiêm nhường để làm chứng cho mọi người rằng chúng ta đang thực sự bình an hạnh phúc. Nước Thiên Chúa dành cho những tâm hồn bé nhỏ, hiền lành khiêm nhường. Người kiêu căng không tìm được Thiên Chúa và cũng không bao giờ có được hạnh phúc, bình an.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn tạ ơn Chúa Giê-su, sống hiền lành khiêm nhường yêu thương như Người đã sống. Amen.

26/7 Thánh GIO-A-KIM VÀ THÁNH AN-NA.

Hc 44, 1. 10-15; Mt 13, 16-17

TẤT CẢ CÁC TẠO VẬT MANG ƠN CÁC NGÀI

“Nhiều vị tiên tri và nhiều đấng công chính đã ao ước trông thấy điều các con thấy”.

Ngày 26.7 hằng năm, Giáo Hội mừng lễ kính hai thánh Gioakim và thánh Anna, đề ca ngợi tôn vinh và cảm tạ Thiên Chúa là Đấng đầy lòng nhân ái và quyền năng, đã chọn hai ngài làm nơi âm thầm ươm mầm ơn cứu độ cho nhân loại là Đức Trinh Nữ Maria, để qua Mẹ mà nhân loại được đón nhận Ánh Sáng Tin Mừng và ơn cứu độ nơi Chúa Giêsu. Đây là cơ hội thuận tiện cho những người làm cha mẹ học hỏi nơi các Ngài gương nhân đức yêu thương nhau, tôn trọng nhau, giúp nhau nên thánh và giúp nhau chu toàn bổn phận giáo dục con cái theo đường lối của Thiên Chúa. Mẹ Maria thánh thiện, lòng luôn hướng về Chúa và tuân hành Thánh ý Chúa, là một bằng chứng hùng hồn về đời sống hoàn toàn thuộc về Chúa của đôi song thân của Đức Mẹ, và hướng giáo dục đức tin tuyệt hảo.

Thánh Đamascêno ca tụng thánh Gioakim và thánh Anna như sau: *“Lạy thánh Gioakim và Anna, đôi bạn hạnh phúc, tất cả mọi tạo vật đều mang ơn các ngài, vì nhờ các ngài mà tạo vật đã dâng lên cho Đấng Hóa Công một lễ vật cao trọng, đó chính là Đức Maria, Mẹ Thiên Chúa”.*

Các ngài xứng đáng với lời ca tụng của sách Huấn ca: *“Họ là vĩ nhân vì lòng nhân hậu và việc thiện, dòng dõi họ được hưởng hạnh phúc muôn đời”.* Các ngài xứng đáng với lời tri ân của Giáo Hội và là chuẩn mực cho cha mẹ công giáo: luôn ước ao, hy sinh cầu nguyện, và làm gương sáng cho con cái nên thánh.

Có người hỏi ông Tư: *“Hạnh phúc của ông bây giờ là gì?”.* Ông không ngần ngại trả lời: *“là nhìn thấy các con sáng tối kính lễ, yêu thương hy sinh cho nhau, và thủy chung vững bền”.*

Lạy Chúa, xin giúp các cha mẹ biết luôn yêu mến Chúa, sống đẹp lòng Chúa, để làm gương sáng cho các con. Amen.

26/7 CHÂN PHƯỚC AN-RÊ PHÚ YÊN, THẦY GIẢNG (U1644), TỬ ĐẠO.

Chân phước Anrê Phú Yên sinh khoảng năm 1625 hoặc 1626, gần dinh “Trần biên”, thuộc Phú Yên, nay thuộc thôn Hội Phú, xã An Ninh, huyện Tuy An, tỉnh Phú Yên, thuộc Giáo xứ Măng Lăng, Giáo hạt Phú Yên, Giáo phận Qui Nhơn.

Chân phước Anrê Phú Yên được Cha Đắc Lộ rửa tội năm 1641 cùng với một số tín hữu khác. Năm 1642, Anrê được nhập đoàn Thầy Giảng, một cộng đoàn giáo lý viên với lời khẩn suốt đời phụng sự Hội Thánh, sống độc thân và vâng phục Bề Trên. Chân phước Anrê Phú Yên hiền lành, ngay thật, trong sạch, luôn tận tâm vui vẻ phục vụ anh em, không nề khó, cùng với tâm hồn đạo đức thánh thiện là một trí khôn minh mẫn, nhạy bén. Ngài bị bắt vào ngày 25.07.1644 tại nhà của các cha Dòng Tên tại Hội An khi lính của ông Nghè Bộ ập vào đây để truy tìm thầy giảng Inhaxu. Sau đó, Ngài bị điệu về giam tại dinh trấn Quảng Nam. Mặc dù đau khổ tù tội, Ngài vẫn hân hoan tuyên xưng đức tin, luôn miệng rao giảng, động viên mọi người tin yêu Chúa Giêsu và quý trọng hạnh phúc đời đời.

Ngày 26.07.1644: Quan Trấn thủ kết án tử hình Anrê, vì Người không chịu bỏ đạo. Nghe tin này, Anrê vui mừng, được Cha Đắc Lộ giải tội và ban Cửa Ăn Đàng rồi hiên ngang theo toán lính ra “Gò Xứ”, cách thành Kẻ Chàm (Thành Chiêm) chừng nửa dặm. Anrê Phú Yên bình thản đón nhận cái chết vào lúc hoàng hôn ngày 26.07.1644. Ngài bị đâm ba nhát giáo và chém hai nhát gươm. “Giêsu” là tiếng gọi cuối cùng của Ngài trước khi đầu Ngài lia xác. Nơi Ngài bị xử ngày nay chỉ còn một gò đất nhỏ dùng làm lò gạch, thuộc giáo họ Phước Kiều, giáo xứ Vĩnh Điện, Giáo phận Đà Nẵng.

Chân phước Anrê Phú Yên là bổn mạng Giáo Lý Viên Việt Nam. Xin ngài cầu thay nguyện giúp cho có nhiều người trẻ nhiệt tình đáp lại tiếng gọi làm tông đồ, và nhiệt tình làm chứng nhân đức tin bằng lời nói và bằng cả cuộc sống. Amen.

26/7 THỨ BA TUẦN 17 TN

Gr 14,17-22; Mt 13,36-43.

SỐ PHẬN CỦA NHỮNG CON NGƯỜI GIAN ÁC

“Cũng như người ta thu lấy cỏ lùng, rồi thiêu đốt trong lửa thế nào, thì ngày tận thế cũng sẽ xảy ra như vậy”.

Chúa Giê-su giải thích dụ ngôn cỏ lùng, rằng: “Kẻ gieo giống tốt là Con Người. Ruộng là thế gian. Còn hạt giống tốt là con cái Nước Trời. Cỏ lùng là con cái gian ác. Kẻ thù gieo cỏ lùng là ma quỷ. Mùa gặt là ngày tận thế. Thợ gặt là các thiên thần”.

Và cuối cùng, cỏ lùng bị nhổ và gom đi thiêu đốt thế nào, thì kẻ gian ác cũng bị quăng vào lửa ngàn đời như vậy. Còn người lành, thì “sẽ sáng chói như mặt trời trong nước của Cha mình”

Nghe đoạn Tin Mừng hôm nay, có thể mỗi người trong chúng ta sẽ hình dung một Thiên Chúa quá công bằng, thẳng tay trừng phạt kẻ gian ác. Cũng đúng là như vậy, nhưng hãy nhớ lại, Chúa Giê-su từng nói: “Ta không muốn kẻ gian ác phải chết, nhưng muốn nó ăn năn sám hối và được sống”. Như thế là Chúa Giê-su luôn kiên nhẫn đợi chờ kẻ gian ác sám hối, luôn sẵn sàng ban ơn thứ tha và ân sủng sự sống đời đời cho họ.

Mỗi chúng ta, trong thân phận con người mỏng giòn yếu đuối, dễ sa ngã, thường nuông chiều dục vọng, sống bất chính và từ gian dối đến gian ác, thì thử hỏi, ai mà không có một lần làm cỏ lùng trong ruộng lúa tốt xinh của Giáo Hội.

Ước gì mỗi người mỗi nhà luôn nhắc nhớ nhau: Chúa Giê-su đang yêu thương và kiên nhẫn chờ đợi chúng ta dừng bước bất chính, chờ đợi chúng ta ăn năn sám hối và lội ngược dòng đời, mà trở về với Chân Thiện Mỹ là chính Thiên Chúa. Chúa Giê-su đang đợi chúng ta ở toà Hoà Giải, ở từng trang Lời Chúa, và ở bàn tiệc Thánh Thể. Vì thế, xin đừng ngoan cố, lì lợm, đừng liêu lĩnh mà sống gian ác, tội lỗi. Vì số phận của kẻ gian ác là phải chết đời đời. Hãy biết xót thương phận mình và sám hối.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn sống ngay lành công chính, để cả nhà còn được trùng phùng trong Nước Chúa. Amen.

LÒNG KHÁT KHAO SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI

“Cũng như người ta thu lấy cỏ lùng, rồi thiêu đốt trong lửa thế nào, thì ngày tận thế cũng sẽ xảy ra như vậy”.

Môn sinh của sự sáng sống chung với đồ đê của sự tối tăm. Kẻ lành đồng hành với kẻ dữ. Con cái của Thiên Chúa sống chung với con cái của ma quỷ. Tốt và xấu, thiện và ác, công chính và bất chính cùng định cư trong một con người, một tâm hồn. Lúa và cỏ lùng mọc lên trong cùng một thửa ruộng.

Quả thực, chẳng nhìn đâu cho xa, cứ hãy chân thành khiêm tốn nhìn vào lòng mình, mỗi người sẽ nhận ra cái mâu thuẫn vô lý mà chính mình chứa chấp, dung dưỡng, có khi từ bé cho đến già. Chỉ trong một ngày, mà chúng ta thay đổi từ thánh thiện sang tội lỗi, từ thiện sang ác, từ tốt sang xấu một cách dễ dàng như trở bàn tay. Hẳn nhiên đó là bản chất của con người, bản chất dễ nghiêng về cái ác, cái xấu, dễ nghiêng về phía ma quỷ, nghiêng về sự vật chất phù phàm này để phải chết đời đời.

Thế nhưng, Chúa Giê-su Con Thiên Chúa biết rõ tâm ý lòng dạ và bản chất ấy của chúng ta, biết rõ âm mưu thâm độc của ma quỷ. Người không muốn chúng ta phải hư đi. Người muốn cứu sống chúng ta để chúng ta được sống an vui hôm nay và được sống đời đời với Thiên Chúa. Chúng ta không loại trừ người xấu, người ác, nhưng trước tiên phải loại trừ cái xấu, cái ác ra khỏi tâm hồn ta. Nhưng, hẳn là, tự sức ta không thể.

Bởi vậy, ước gì các gia đình yêu mến Chúa, nương cậy vào Chúa, luôn nhờ Lời Chúa, luôn sống Lời Chúa, để sức mạnh tình yêu và sức mạnh của Lời Người giúp chúng ta chiến thắng cái ác, loại trừ cái ác, xây dựng cái thiện, và sống mãi trong chân thiện mỹ của Thiên Chúa cho tới ngày tận thế. Xin cùng nhắc nhớ nhau: chỉ có người tin cậy yêu mến Chúa và khát khao được sống đời đời, mới có thể nên hoàn thiện, và được sống đời đời.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình lớn lên, trưởng thành và anh dũng nhờ yêu mến Chúa và sống Lời Chúa dạy. Amen.

27/7 THỨ TƯ TUẦN 17 TN
Gr 15,10.16-21; Mt 13,44-46.

KHO BÁU TRONG RUỘNG VÀ VIÊN NGỌC QUÝ

“Anh bán tất cả những gì anh có mà mua thửa ruộng đó”.

Có vẻ như con người luôn quý chuộng, tôn thờ nhiều thứ: vàng bạc kim cương của cải, danh vọng chức quyền, sức khỏe, sắc đẹp. Nhưng đáng tiếc thay, đáng thương thay, toàn là những giá trị vật chất chóng vánh, mau tàn, mau phai, dễ mất, không có gì bền vững. Và đã biết không bền vững, thế mà, con người vẫn cắm cúi chạy theo tìm kiếm, vẫn cố bám víu vào, vẫn cố tự hào vênh váo như một thành công vĩ đại. Được mấy người nhìn ra mình đang mê muội, đang thất bại vì tất cả những thứ mình quý chuộng, tôn thờ hôm nay trong trần thế này đều là những ngẫu tượng dẫn mình vào chốn vô vọng muôn thu.

Đến bao giờ tôi mới ngộ ra: nếu tôi cứ mãi tôn thờ những ngẫu tượng ấy, thì tự tôi đã mù mị, mê muội bằng lòng làm đồ đệ cho ma quỷ, chống lại Thiên Chúa, không cần Thiên Chúa!

Tin Mừng hôm nay mời gọi các gia đình hãy tìm cho được sự khôn ngoan ngàn đời chỉ có nơi Thiên Chúa, trong Chúa Giê-su. Sự khôn ngoan ấy chỉ cho chúng ta biết: chỉ có Tin vào Chúa Giê-su, tôn thờ Thiên Chúa, thì chúng ta mới bảo đảm có hạnh phúc thật đời này, đời sau và muôn đời. Đức Giê-su và Tin Mừng của Người như kho báu giấu trong ruộng đời, như viên ngọc quý. Và đó là kho báu của Nước Thiên Chúa Hằng Sống. Đó là Viên Ngọc Quý mang lại sự sống vĩnh cửu.

Người khôn ngoan thì không tìm hạnh phúc thoáng qua, hạnh phúc ngắn ngày, nhưng phải tìm cho được hạnh phúc vĩnh cửu. Vì thế, ước gì các gia đình giúp nhau buông bỏ tất cả những ngẫu tượng hạnh phúc ảo, và hãy tìm đến Chúa Giê-su. Đó phải là quyết định ngay hôm nay của mỗi người, mỗi nhà, một quyết định không thể chần chừ, nhưng anh dũng và kịp thời.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình khôn ngoan nhận ra và tìm được kho báu vĩnh cửu nơi Chúa Giê-su, nơi Lời Người. Amen.

28/7 THỨ NĂM TUẦN 17 TN

Gr 18,1-6; Mt 13,47-53.

CHO NGƯỜI ĐƯỢC SỐNG KHOẺ, SỐNG VUI

“Người ta lựa cá tốt bỏ vào giỏ, còn cá xấu thì ném ra ngoài”.

Có những loại cá không ăn được, vì mang mầm độc làm ngộ độc người ăn. Bởi vậy, ai từng làm nghề biển thì biết rõ, khi kéo lưới vào thuyền hoặc lên bờ nhặt cá, người ta lựa thứ cá tươi tốt, không có mầm độc, để ăn, để bán cho khách; còn thứ cá có mầm độc, không ăn được, gây nguy tử cho người, thì họ vất đi.

Chúa Giê-su tinh tế ví Nước Trời như chuyện chiếc lưới đánh cá. Thật dễ hiểu. Nước Trời chỉ dành cho những con người tốt lành, ấy là những con người sống tốt với mọi người, ích lợi cho mọi người, biết yêu thương người, dám trở nên thực phẩm bổ dưỡng cho mọi người. Nước trời không dành cho những ai làm hại mọi người, gây ngộ độc, làm tổn thương hồn xác mọi người.

Chúa muốn mỗi chúng ta là loài cá tốt tươi, ngon bổ, là người mang lại sức sống, sức khỏe cho người, cho đời. Một ý nghĩ tốt lành, một lời nói làm vui lòng người, một cử chỉ tôn trọng, một việc làm bác ái, sinh lợi phần xác phần hồn cho người, ấy là tín hiệu cho biết người được Chúa thương chọn vào Nước Trời. Và ngược lại, ý xấu, nói xấu, cử chỉ xấu, tâm lòng xấu... là tín hiệu người gây độc hại cho kẻ khác, và bị Chúa loại bỏ ra.

Chúa Giê-su vẫn khát mong mỗi người, mỗi nhà đón nhận Lời Người, và biến đổi cách sống, sao cho có thể để trở thức ăn bổ dưỡng cho người, cho đời. Người sống mà không hy sinh cho người khác được hạnh phúc là người có cuộc sống vô nghĩa, vô ích. Hãy là những con cá biết hiến thân cho người người được sống, được sống khỏe, được sống vui.

Cụ thể nhất nơi đời sống gia đình, ước gì vợ chồng hy sinh cho nhau, cha mẹ hy sinh cho con cái, và con cái hy sinh cho cha mẹ, cho anh em, để là đầu chỉ sống có ích cho nhau.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình luôn sống tốt lành, là biết hy sinh cho nhau, cho người được sống khỏe, sống vui. Amen.

29/7 THÁNH NỮ MÁC-TA

1Ga 4,7-16; Ga 11,19-27 (hoặc Lc 10,38-42).

XÁC LOÀI NGƯỜI TA SẼ SỐNG LẠI

“Con đã tin Thầy là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa hằng sống”.

Gia đình ba chị em Matta, Maria và Lagiario được Chúa Giê-su rất quý mến. Có lần, Người đến thăm nhà và Matta đã nhiệt tình lo bữa cơm gia đình mời Người dùng, Maria thì ngồi dưới chân Người mà lắng nghe Lời người dạy. Tin Mừng hôm nay kể lại việc Lagiario ốm liệt. Chị em Matta và Maria có báo tin cho Chúa Giê-su đang khi Người đi giảng dạy, nhưng Người có ý không về thăm. Và cuối cùng Lagiario đã qua đời, đã được an táng. Bốn ngày sau, Chúa Giê-su mới ghé về thăm gia đình Matta, lúc mọi người đang đau thương tiếc nuối.

Matta đã ra đón Người và nói: “Thưa Ngài, nếu có Ngài ở đây thì em con đã không chết!”. Bởi chị tin chắc rằng Người sẽ chữa lành cho em chị. Chị không thể hiểu ý định diệu kỳ của Thiên Chúa trong Chúa Giê-su. Khi Người nói: “Em con sẽ sống lại”, Matta lại bất ngờ tuyên tín: “Con biết ngày tận thế, khi kẻ chết sống lại, thì em con sẽ sống lại”. Chúa Giê-su hỏi chị có tin Người là sự sống lại và là sự sống, ai tin Người, dầu có chết cũng sẽ được sống không. Chị đã trả lời: “Thưa Thầy: vâng, con đã tin Thầy là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa hằng sống đã đến trong thế gian”. Hai câu nói của Matta hôm nay, là lời tuyên tín phát xuất từ ân sủng mạc khải của Thiên Chúa.

Như vậy, Thiên Chúa đã dùng Matta vào chương trình cứu rỗi của Người, để xác tín của chị trở thành xác tín của mỗi chúng ta: Ai tin vào Chúa Ki-tô, thì dầu có chết cũng sẽ sống lại trong ngày sau hết vì Chúa Ki-tô là Con Thiên Chúa hằng sống.

Chúa muốn mỗi người mỗi nhà hãy tuyên tín về sự sống lại.

Mừng lễ Thánh Nữ Mátta, xin Chúa cho các gia đình không chỉ noi gương Thánh Nữ tận tình phục vụ anh em, mà còn noi gương Người luôn vững tin vào Chúa Giê-su Ki-tô để được sống bình an hạnh phúc hôm nay và được sống đời đời với Người. Amen.

29/7 THỨ SÁU TUẦN 17 TN

Gr 26, 1-9; Mt 13, 54-58

CUỘC SỐNG NÀO GIÁ TRỊ HƠN CUỘC SỐNG NÀO

“Nào ông chẳng phải là con bác thợ mộc ư? Vậy bởi đâu ông được những sự ấy?”

Chúa Giê-su về quê hương giảng dạy, nhưng người làng xem thường, vì thân sinh của Người là ông Giuse thợ mộc nghèo.

Con người vốn háu danh, háu lợi, khát dục. Danh lợi dục là thứ chuẩn mực sai lầm mà lại có sức mê hoặc đến mức con người phải quỳ lạy nó, và ảo tưởng thế là bình an hạnh phúc.

Con Thiên Chúa muốn làm người trong thân phận con người hèn mọn nhất, trong kiếp người nghèo khó, cùng khổ nhất, để đồng hành với những con người bị khinh miệt, chê bỏ. Người muốn nói cho trần gian hiểu rằng: phẩm giá con người không nằm ở những thứ hào nhoáng phù du, nhưng phẩm giá ở chỗ “công trình kỳ diệu của Thiên Chúa”: Công trình ấy được xây dựng nên bởi ý định yêu thương của Thiên Chúa và cũng được phục hồi, được tái tạo nhờ lòng yêu thương của Thiên Chúa.

Vì thế, Chúa Giê-su muốn mỗi người, mỗi nhà hãy nhận cho ra giá trị của ơn cứu chuộc trong những con người hèn mọn, để quý trọng họ, và để đừng xem thường họ. Hãy nhớ rằng: người hèn mọn, khiêm cung, nghèo khổ kia chính là bạn chí thiết của Chúa Giê-su. Người yêu thương họ và cứu chuộc họ.

Bởi vậy, ước gì các gia đình công giáo không bao giờ tầm định giá trị của người khác dựa trên những thứ vật chất kinh tế, tên tuổi danh vọng hay cách hưởng thụ đẳng cấp.

Thử xem nào, cái cùng tận của người ham danh lợi dục và cái cùng tận của người vô danh tiểu tốt nghèo khổ kia cũng có khác gì nhau? Bây giờ, ai có được sự sống đời đời, thì mới rõ cuộc sống nào có giá trị hơn cuộc sống nào.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến, tôn trọng người hèn mọn, khốn khổ, và nhận ra cuộc sống này chỉ thực sự có giá trị khi sống Tin Mừng yêu thương của Chúa mà thôi. Amen.

30/7 THỨ BẢY TUẦN 17 TN

Gr 26,11-16.24; Mt 14,1-12.

LỜI CÔNG CHÍNH VẪN CÒN LUÔN RÉO GỌI

“Hêrôđê sai người đi chặt đầu Gioan, và các môn đệ của Gioan đi báo tin cho Chúa Giê-su”.

Vua Hêrôđê sống chung như vợ chồng với bà Hêrôđia, là vợ của anh mình. Ông Gioan thẳng thắn nói với vua: “Nhà vua không được lấy bà ấy làm vợ”. Vua Hêrôđê muốn giết Gioan, nhưng còn ngại. Bà Hêrôđia thì thâm độc hơn. Bà đã xóa sự ngại ngùng của Vua bằng một quý kế và Vua đã dính bẫy. “Xin vua đặt đầu Gioan Tẩy Giả trên đĩa này cho con”. Thánh sử Matthêu rất có lý khi cảnh thận ghi chú: “Vua lo buồn, nhưng vì đã trót thề rồi”. Bởi sau khi đã phạm thêm tội ác thứ hai là giết Gioan, ông luôn sống trong tình trạng bất an, lo âu, vì hình ảnh chiếc đầu Gioan đặt trên đĩa kia vẫn còn luôn ám ảnh, và dường như Lời réo gọi công chính kia vẫn còn vang vọng. Vì thế, khi nghe tin Chúa Giê-su xuất hiện, thì ông nói với những kẻ hầu cận rằng: “Người này là Gioan Tẩy Giả, ông từ cõi chết sống lại, nên mới làm được các phép lạ như vậy”.

Lời công chính luôn réo gọi trong tâm hồn chúng ta, nhất là khi chúng ta đã trót làm điều bất chính, tội lỗi. Điều quan trọng là hãy lắng nghe, sám hối và thay đổi cuộc sống từ bất chính sang công chính. Đừng cứ giả điếc làm ngơ để cho lương tâm mình trở nên chai lỳ, cứng cõi mà mất cả đời này lẫn đời sau.

Không chỉ là chặt đầu Gioan đặt lên đĩa, hay bắn vào đầu anh em mình viên đạn đồng mới đúng tội giết người. Nhớ là mỗi chúng ta đang phạm hoặc từng phạm tội giết người bằng nhiều cách: như đồng ý để phá thai, bỏ rơi người nghèo khổ, bôi nhọ danh dự người khác vì kiêu căng, hơn thua, ganh tỵ.

Sống công chính theo lề luật Chúa, là sống tốt với mọi người, không giết người bằng sự vô cảm, bằng gươm hay bằng lưỡi.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình khát khao sống công chính, và nhờ Lời Chúa, đổi mới cuộc đời nên hoàn thiện. Amen.

31/7 CHÚA NHẬT 18 THƯỜNG NIÊN.
Gv 1,2;2,21-23; Cl 3,1-5.9-11; Lc 12,13-21.

CÓ LẼ NÀO TÔI LÀ ĐỒ NGỐC!?

“Những của người tích trữ sẽ để lại cho ai?”

Ai cũng phải lo làm việc để kiếm cái sống. Ai làm biếng lười lỉnh để mình nên vô dụng, sống bám, là người có tội. Thánh Phao-lô nói: “Ai không làm việc, thì không đáng ăn”.

Vâng! Ai cũng phải làm việc để kiếm cái sống, nhưng không chỉ để cho mình sống xứng với nhân phẩm, mà còn biết dùng của cải do nỗ lực của mình mà xây dựng một xã hội loài người xinh đẹp. Người làm ra tiền bạc, của cải, nhưng không lệ thuộc vào nó, không để nó làm chủ mình, sai khiến mình, ngược lại, biết sử dụng nó mưu lợi cho mình và cho người khác, ấy mới là người khôn ngoan. Người bị lệ thuộc vào nó, tích trữ nó để tìm danh lợi đục riêng cho mình, là người đáng nhận lời cảnh cáo của Chúa Giê-su hôm nay: “Đồ ngốc! Đêm nay người ta sẽ đòi linh hồn người, thế thì những của người tích trữ sẽ để lại cho ai? Vì kẻ tích trữ của cải cho mình mà không làm giàu trước mặt Chúa thì cũng vậy”. Tất cả sự dữ đều bởi lòng tham lam tiền của, lòng ích kỷ cất giữ nó, và sự dại dột khi sử dụng nó.

Chúa đang bảo chúng ta rà soát lại cách kiếm sống và cách sử dụng tiền bạc. Đừng làm biếng, nhưng hãy làm việc “không vì của ăn hay hư nát, nhưng vì cuộc sống trường sinh”. Hãy sử dụng tiền của sao cho có lợi cho ta, có ích cho người. Đừng dùng tiền của để khẳng định mình, mà vô cảm với tha nhân. Có bao giờ bạn ngộ ra số tiền mua cái túi xách hàng hiệu có thể xây một căn nhà cho một gia đình nghèo ngay dưới chân cao ốc của mình! Số chi cho đêm bia bọt lênh láng thừa mùa kia có thể cứu một bệnh nhân nghèo cần mổ tim để sống! Khoản phí cho đêm truy hoan của đại gia kia có thể nuôi một bầy trẻ ở mái ấm mồ côi nọ sống thêm vài tháng! Có lẽ nào tôi là đồ ngốc!?

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết cố gắng làm việc để nuôi sống gia đình và cũng để sẻ chia cho người đói khổ. Amen.

CHÀO THÁNG 7 – 2022

ĐÔI LỜI THÂN THƯ

STLC TV mong ước mọi người luôn sống trong tâm tình tạ ơn Thiên Chúa đã yêu thương, nhậm lời cầu xin, và ban bình an cho nhân loại, cho đất nước, cho Sài Gòn qua cơn đại dịch kinh hoàng khởi nặng dần lên từ tháng 7 năm ngoái.

Hôm nay an bình vui sống, xin đừng quên những ngày khốn khó đã qua, xin đừng quên bao nỗi đau còn lại trong lòng nhiều người, xin đừng quên lòng xót thương và bàn tay thương xót của Chúa nơi nhiều con người dám sống, dám chết vì lòng xót thương!

Và nhất là xin đừng quên sống công chính, tốt lành, đừng quên “làm hoà với Chúa, làm hoà với nhau” để xây dựng một thế giới đẹp lòng Chúa, vui lòng nhau.

Từ những mong ước ấy, Youtube STLC TV xin được phát lại những bài hát trong mùa dịch, để mời mọi người nhớ lại những hồng ân, cảm tạ Chúa và sống yêu Chúa, yêu người.

Mong được đồng cảm, và đón nhận.

Kính mến

STLC TV

PM. Cao Huy Hoàng và Đa-minh Đức Trọng

LỜI DẪN BÀI HÁT THÁNG 7

Dẫn bài Chúa luôn ở trong con

Lạy Chúa,

chúng con chào tháng 7 năm nay, với bao hoài niệm xót xa về một tháng 7 năm ngoái, ngồi ở nhà mà nhớ Chúa, mà khát

khao thánh lễ, ngồi ở nhà mà khóc dịch bệnh, khóc chia lìa, tang tóc...

Chúng con chào tháng 7 năm nay với lòng tạ ơn Chúa, vì nhờ ơn Chúa, không có gì có thể tách chúng con ra khỏi tình yêu Chúa, trong Đức Ki-tô

Chúng con chào tháng 7 năm nay, với lòng tạ ơn Chúa, sốt sắng đến với Thánh Lễ, luôn yêu Chúa, mãi yêu nhau, yêu hết mọi người, và nguyện xin cho những người ra đi năm ngoái, về đến chốn bình yên. Amen.

Dẫn bài Lạy Đức Bà Sài Gòn:

Lạy Chúa,

Chào tháng 7 năm 2022, chúng con hoài niệm tháng 7 năm ngoái, tháng 7 của những âu lo, kinh sợ, tháng 7 của tín thác cậy trông. Cách riêng ở Sài Gòn, chúng con tha thiết xin Đức Bà Sài Gòn cầu thay nguyện giúp.

Nay Sài Gòn xinh đẹp và nhịp sống sinh động. Xin cho chúng con đừng quên lời khẩn nguyện “xin giúp chúng con làm hoà với Chúa, xin giúp chúng con làm hoà với nhau.

Lạy Chúa, ước gì khi nghe lại bài ca Lạy Đức Bà Sài Gòn, xin cho chúng con sống trong tâm tình Tạ ơn Chúa, Tạ ơn Mẹ, và nhờ Lời Chúa, xin cho chúng con sống đẹp lòng Chúa, đẹp lòng nhau. Amen

Dẫn bài Cầu cho các linh hồn:

Lạy Chúa,

Chào tháng 7 năm 2022, chúng con hoài niệm tháng 7 năm ngoái, tháng 7 của những chia lìa, tan tác và tang tóc. Biết bao người thân của chúng con đã được Chúa gọi về, không một lời từ biệt, chẳng một bước tiễn đưa. Kể ở người đi đều chết

lặng trong nỗi xót xa, ngậm ngùi. Và tới hôm nay, chúng con vẫn còn nhớ tưởng.

“Người đã về chưa, về đến nơi bình yên chưa?”

Với trọn niềm thương, chúng con nguyện xin Chúa thứ tha và cho linh hồn những người ra đi được hưởng thánh nhan Chúa. Cùng xin cho chúng con Sống Lời Chúa để còn mong được trùng phùng sum họp với người thân, trong Nước Chúa. Amen.

CHÚA LUÔN Ở TRONG CON Sáng tác thơ & nhạc: PM. Cao Huy Hoàng Thể hiện: Jos. Anh Vũ

1. Con ở nhà buồn nhưng nhớ Chúa. Chúa trong vương tím nhớ nhưng con Chúa ơi dịch bệnh bao lâu nữa, chẳng lẽ đời tim quá mỗi mòn Con cháy linh hồn khao khát Chúa, Chúa nồng thánh thể khát khao con Cách ly với vợ không xa Chúa, vì Chúa bên con tình sắt son

Đ/k. Không có gì có thể, tách con ra khỏi tình yêu Chúa, Chúa ơi ! Không có gì ngăn được, lòng con mến yêu Chúa, mến yêu muôn đời

2. Con ở một mình im vắng quá, Chúa trong vương tím im vắng hơn Cách xa ngàn dặm bao thương nhớ, lệ đầm trong tim mắt môi buồn Con cháy linh hồn khao khát Chúa, Chúa nồng thánh thể khát khao con Chúa ơi ngụy vào lòng cung kính, người sống trong con tình sắt son

3. Con ở một vùng xa thăm thẳm, Chúa thương con lắm đến thăm con Bánh thiêng mầu nhiệm con say đắm, lòng ngất ngây vui mắt môi hồng Con cháy linh hồn khao khát Chúa, Chúa nồng thánh thể khát khao con Chúa ơi huyền diệu ân thánh Chúa, người mãi trong con tình sắt son

LẠY ĐỨC BÀ SÀI GÒN (Chung lời nguyện cầu với người Sài Gòn)
Sáng tác: PM. Cao Huy Hoàng, 08-9-2021 Trình bày: Ca sĩ Kim Thư

ĐK. Lạy Đức Bà Sài Gòn, xin Bà nghe tiếng nỉ non, đoàn con Sài Gòn giờ đã héo hon đã mỗi mòn. Lạy Đức Bà Hòa Bình, xin giúp chúng con làm hòa với Chúa, xin giúp chúng con làm hòa với nhau, và thương khắng ban ơn bình an.

Pk1. Con dịch tràn lan kinh hãi quá. Bao người lầm than đau thương quá. Xin Bà dù thương kêu lên Chúa, xóa tan niềm đau lau lệ nhòa.

Pk2. Bên bờ tử sinh chên vênh quá. Thân phận bụi tro mong manh quá. Gia đình trần gian chia đôi ngã, khát khao tình Cha, mong về Nhà.

Pk3. Xin Bà nguyện thay ơn cứu rỗi, cho người vượt qua đêm tăm tối, vui miền trường sinh Quê Hương mới, sống trong Tình Yêu cõi đời đời.

Pk4. Xin Bà nguyện thay ơn tín thác, cho người lắm than, ai tan tác, một lòng cậy trông Cha thương xót, mãi luôn còn yêu, yêu mọi nhà.

CÂU CHO CÁC LINH HỒN những người qua đời trong mùa dịch covid
Nihil Obstat: Lm Roco Nguyễn Duy, TTK BTN VN, 27-10-2021
Imprimatur: Đức Cha Giuse Nguyễn Năng, TGM TGP Sài gòn, 28-10-2021
Sáng tác: PM. Cao Huy Hoàng Trình bày: Jos. Anh Vũ – Thanh An Studio

1. Người đã ra đi rồi, ra đi lặng lẽ cô độc, giữa những ngày đau thương tang tóc, không một lời thương khóc tiễn đưa. Người đã về chưa, về đến nơi bình yên chưa, đến nơi an nghỉ đời đời trong Chúa chưa, Chúa ơi thương đưa người về bên Chúa.

ĐK. Xin lòng Chúa xót thương người, Chúa ơi xót thương người, một đời nghèo khổ chơi vui chén nước cầm hơi giữa mùa dịch bệnh không nói nên lời. Xin lòng Chúa thứ tha người, Chúa thương thứ tha người, tội đời ngày tháng xa xôi mê mãi trần ai quên tình diệu vời xin Chúa tha tội.

2. Lạy Chúa rất nhân từ, xin thương người đã qua đời, đang u sầu trong nơi tăm tối, mãi mong chờ ơn Chúa thứ tha. Vì Chúa là Cha, tình Chúa luôn là bao la, Chúa thương tha kẻ thật thà mong Chúa tha, Chúa ơi đưa người về bên Chúa.

Xin lòng Chúa xót thương người, Chúa ơi xót thương người, vực sâu đau khổ chơi vui khao khát về nơi hưởng trọn niềm vui trong Chúa muôn đời. Xin lòng Chúa thứ tha người, Chúa thương thứ tha người, tội đời ngày tháng xa xôi mê mãi trần ai quên tình diệu vời xin Chúa tha tội.

Kết: Xin lòng Chúa xót thương người, thương đưa người về bên Chúa....

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH**
Hiệp Thông – Tham Gia – Sứ Vụ

PM. CAO HUY HOÀNG
THÁNG 7- 2022